

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 295

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
6 noiembrie 2013

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1051/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)** 11

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen** 27

Preț: 3 EUR

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1051/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 22 octombrie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Crearea unui spațiu în care este asigurată libertatea de circulație a persoanelor în interiorul frontierelor interne reprezintă una dintre principalele realizări ale Uniunii. Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, este necesar să existe un răspuns comun la situațiile care afectează grav ordinea publică sau securitatea internă a spațiului respectiv, a unor părți ale acestuia, sau a unui sau mai multor state membre, permițându-se reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale, dar fără a pune în pericol principiul libertății de circulație a persoanelor. Având în vedere impactul pe care astfel de măsuri de ultimă instanță îl pot avea asupra tuturor persoanelor care au dreptul de a circula în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne, ar trebui stabilite condițiile și procedurile aferente reintroducerii unor astfel de măsuri, în vederea garantării faptului că acestea sunt excepționale și a respectării principiului proporționalității. Domeniul de aplicare și durata oricărei reintroduceri temporare a

unor astfel de măsuri ar trebui limitate la minimumul necesar pentru a răspunde unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne.

(2) Libertatea de circulație a persoanelor în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne este o realizare esențială a Uniunii. Întrucât libertatea de circulație a persoanelor este afectată de reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne, orice decizie de a reintroduce acest control ar trebui să fie luată în conformitate cu criteriile stabilite de comun acord și să fie comunicată în mod corespunzător Comisiei sau să fie recomandată de o instituție a Uniunii. În orice caz, reintroducerea controlului la frontierele interne ar trebui să rămână excepțională și ar trebui să fie efectuată numai ca măsură de ultimă instanță, cu un domeniu de aplicare și pentru o perioadă strict limitate, pe baza unor criterii obiective specifice și a unei evaluări a necesității sale, care ar trebui monitorizată la nivelul Uniunii. În cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, un stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a reintroduce controlul la frontierele sale interne pentru o perioadă de maximum zece zile. Orice prelungire a perioadei menționate trebuie să fie monitorizată la nivelul Uniunii.

(3) Necesitatea și proporționalitatea măsurii de reintroducere a controlului la frontierele interne, măsurile alternative care ar putea fi luate la nivel național și/sau la nivelul Uniunii, precum și impactul unei astfel de măsuri asupra libertății de circulație a persoanelor în spațiul fără control la frontierele interne, ar trebui analizate comparativ cu amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne care a determinat necesitatea acestei reintroduceri.

(4) Reintroducerea controlului la frontierele interne ar putea fi necesară, în mod excepțional, în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul spațiului fără controale la frontierele interne sau la nivel național, în special în urma unor incidente sau amenințări teroriste sau din cauza amenințării pe care o prezintă criminalitatea organizată.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 12 iunie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 7 octombrie 2013.

- (5) Migrația și trecerea frontierelor externe de către un număr mare de resortisanți ai unor țări terțe nu ar trebui considerată per se o amenințare pentru ordinea publică sau securitatea internă.
- (6) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, o derogare de la principiul fundamental al libertății de circulație a persoanelor trebuie interpretată în mod strict, iar conceptul de ordine publică presupune existența unei amenințări reale, prezente și suficient de grave, care afectează unul dintre interesele fundamentale ale societății.
- (7) Pe baza experienței dobândite cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne și pentru a contribui la asigurarea punerii în aplicare coerente a *acquis*-ului Schengen, Comisia poate să elaboreze orientări privind reintroducerea controlului la frontierele interne, atât în cazurile care necesită adoptarea temporară a unei astfel de măsuri, cât și în cazurile în care este necesară o acțiune imediată. Aceste orientări ar trebui să prevadă indicatori clari pentru a facilita evaluarea circumstanțelor care pot constitui amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne.
- (8) Atunci când sunt identificate deficiențe grave în efectuarea controalelor la frontierele externe în cadrul unui raport de evaluare întocmit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și de monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen⁽¹⁾ și pentru a se asigura respectarea recomandărilor adoptate în conformitate cu regulamentul menționat, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a recomanda ca statele membre evaluate să ia anumite măsuri specifice precum desfășurarea unor echipe europene de poliști de frontieră, prezentarea unor planuri strategice sau, ca măsură de ultimă instanță și având în vedere gravitatea situației, închiderea unui anumit punct de trecere a frontierei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾. Conform dispozițiilor articolului 2 alineatul (2) litera (b) punctul (iii) din regulamentul menționat, procedura de examinare este aplicabilă.
- (9) Reintroducerea temporară a controlului la anumite frontiere interne în temeiul unei proceduri specifice la nivelul Uniunii ar putea fi de asemenea justificată în circumstanțe excepționale și ca măsură de ultimă instanță, atunci când funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată ca urmare a unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe, identificate în contextul unui proces riguros de evaluare, în conformitate cu articolele 14 și 15 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, în măsura în care aceste circumstanțe ar constitui o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în interiorul spațiului respectiv sau al unor părți ale acestuia. O astfel de procedură specifică pentru reintroducerea temporară a controlului la anumite frontiere interne ar putea fi declanșată, de asemenea, în aceleași condiții, atunci când statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile. Având în vedere caracterul sensibil din punct de vedere politic al unor astfel de măsuri care au efecte asupra competențelor naționale executive și de aplicare a legii în ceea ce privește controlul la frontierele interne, competențele de executare pentru adoptarea recomandărilor în cadrul acestei proceduri specifice la nivelul Uniunii ar trebui conferite Consiliului, acționând la propunerea Comisiei.
- (10) Înainte de adoptarea oricărei astfel de recomandări privind reintroducerea temporară a controlului la anumite frontiere interne, ar trebui să fie explorată pe deplin și în timp util posibilitatea de a recurge la măsuri menite să abordeze situația subiacentă, inclusiv asistența acordată de organismele, oficiile sau agențiile Uniunii, cum ar fi Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului⁽³⁾, sau Oficiul European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului⁽⁴⁾, și măsuri de sprijin tehnic sau financiar la nivel național, la nivelul Uniunii sau la ambele niveluri. În cazul în care se constată o deficiență gravă, Comisia ar trebui să poată prevedea măsuri de sprijin financiar pentru a ajuta statul membru vizat. Mai mult, orice recomandare a Comisiei sau a Consiliului ar trebui să se întemeieze pe informații fundamentate.
- (11) Comisia ar trebui să poată adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător privind prelungirea controalelor la frontierele interne, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.
- (12) Rapoartele de evaluare și recomandările menționate la articolele 14 și 15 din Regulamentul nr. 1053/2013 ar trebui să constituie temeiul pentru declanșarea măsurilor specifice în cazul unor deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe și a procedurii speciale în cazul unor circumstanțe speciale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne prevăzute în prezentul regulament. Statele membre și Comisia desfășoară în comun evaluări periodice, obiective și imparțiale pentru a verifica aplicarea corectă a prezentului regulament, iar Comisia coordonează evaluările în strânsă cooperare cu statele membre. Acest mecanism de evaluare constă în următoarele elemente: programe de evaluare multianuale și

⁽¹⁾ A se vedea pagina 27 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

anuale, vizite anunțate și neanunțate la fața locului întreprinse de o mică echipă formată din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre, rapoarte privind rezultatele evaluării adoptate de Comisie și recomandări privind acțiuni de remediere adoptate de Consiliu la propunerea Comisiei, acțiuni adecvate de urmărire, monitorizare și raportare.

(13) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume prevederea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale, poate fi realizat numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în concordanță cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În concordanță cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe *acquis-ul* Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în dreptul său intern.

(15) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis-ului* Schengen ⁽¹⁾. Prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

(16) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis-ului* Schengen ⁽²⁾. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

(17) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen, în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen ⁽³⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ privind anumite norme de aplicare a acordului respectiv.

(18) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen, în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen ⁽⁵⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.

(19) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen, în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen ⁽⁷⁾ care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁸⁾.

(20) În ceea ce privește Ciprul, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis-ul* Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

(21) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis-ul* Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

(22) În ceea ce privește Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe *acquis-ul* Schengen sau care este conex acestuia în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011.

⁽¹⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽²⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁸⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

- (23) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv libertatea de circulație și de ședere a persoanelor. Prezentul regulament trebuie pus în aplicare conform acestor drepturi și principii.
- (24) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ ar trebui să fie modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică după cum urmează:

1. În Titlul II, se adaugă următorul capitol:

„CAPITOLUL IVa

Măsurile specifice în caz de deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe

Articolul 19a

Măsurile la frontierele externe și sprijinul acordat de Agenție

(1) Atunci când, într-un raport de evaluare întocmit în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 privind instituirea unui mecanism de evaluare și de monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen (*), sunt identificate deficiențe grave în efectuarea controalelor la frontierele externe și în vederea asigurării respectării recomandărilor menționate la articolul 15 din respectivul regulament, Comisia poate recomanda, prin intermediul unui act de punere în aplicare, ca statul membru evaluat să ia anumite măsuri specifice, care pot include una sau ambele dintre următoarele:

- (a) inițierea desfășurării echipelor europene de polițiști de frontieră, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2007/2004;
- (b) prezentarea, spre avizare de către Agenție, a planurilor sale strategice, bazate pe o evaluare de risc, care să includă informații privind desfășurarea de personal și echipamente.

Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33a alineatul (2).

(2) Periodic, Comisia informează comitetul instituit în conformitate cu articolul 33a alineatul (1) cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol și cu privire la impactul acestora asupra deficiențelor identificate.

Comisia informează, de asemenea, Parlamentul European și Consiliul.

(3) Atunci când, într-un raport de evaluare menționat la alineatul (1), se concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile și, prin urmare, trebuie să raporteze cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune relevant în termen de trei luni, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, și dacă, după perioada de trei luni susmenționată, Comisia constată că situația persistă, aceasta poate declanșa aplicarea procedurii prevăzute la articolul 26 din prezentul regulament, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile în acest sens.

(*) JO L 295 din 6.11.2013, p. 27.”;

2. Articolele 23 - 27 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 23

Cadru general pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

(1) Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controlul la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne, pentru o perioadă limitată de maximum 30 de zile sau pe durata previzibilă a amenințării grave, dacă aceasta depășește 30 de zile. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.

(2) Controlul la frontierele interne se reintroduce numai ca măsură de ultimă instanță și în conformitate cu articolele 24, 25 și 26. Criteriile enumerate la articolul 23a și, respectiv, articolul 26a se iau în considerare în fiecare caz în care se are în vedere adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne în temeiul articolelor 24, 25 sau 26.

(3) În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în statul membru respectiv persistă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, statul membru respectiv poate prelungi

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

controlul la frontierele sale interne, ținând seama de criteriile enumerate la articolul 23a și în conformitate cu articolul 24, din același motive ca cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol și, luând în considerare orice elemente noi, pentru perioade de maximum 30 de zile, care pot fi reînnoite.

(4) Perioada totală pe durata căreia controlul la frontierele interne este reintrodus, inclusiv a prelungirilor prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, nu depășește șase luni. În cazul unor circumstanțe excepționale, astfel cum sunt menționate la articolul 26, această perioadă totală poate fi prelungită până la maximum doi ani, astfel cum se prevede la alineatul (1) din articolul respectiv.

Articolul 23a

Criterii pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

Atunci când un stat membru decide, ca măsură de ultimă instanță, să reintroducă temporar controlul la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora sau decide să prelungească o astfel de reintroducere, în conformitate cu articolul 23 sau cu articolul 25 alineatul (1), statul membru respectiv evaluează probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne și evaluează proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă. În efectuarea unei astfel de evaluări, statul membru ia în considerare în special următoarele aspecte:

- (a) impactul probabil al oricăror amenințări la adresa ordinii publice sau a securității sale interne, inclusiv în urma unor incidente sau amenințări teroriste, precum și al amenințării reprezentate de criminalitatea organizată;
- (b) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra libertății de circulație în spațiul fără controale la frontierele interne.

Articolul 24

Procedura pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în temeiul articolului 23 alineatul (1)

(1) Atunci când un stat membru preconizează să reintroducă controlul la frontierele interne în temeiul articolului 23 alineatul (1), acesta notifică celelalte state membre și Comisia, cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată, sau într-un termen mai scurt dacă circumstanțele care determină necesitatea de a reintroduce controlul la frontierele interne devin cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată. În acest scop, statul membru furnizează următoarele informații:

- (a) motivele reintroducerii propuse, inclusiv toate datele relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității sale interne;

- (b) domeniul de aplicare a reintroducerii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (ale) frontierelor interne urmează să fie reintrodus controlul;

- (c) denumirea punctelor de trecere autorizate;

- (d) data și durata reintroducerii preconizate;

- (e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.

O notificare în temeiul primului paragraf poate fi, de asemenea, înaintată în comun de două sau mai multe state membre.

Dacă este necesar, Comisia poate solicita informații suplimentare statului membru (statelor membre) în cauză.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit Parlamentului european și Consiliului în același timp cu notificarea lor către celelalte state membre și către Comisie în temeiul alineatului menționat.

(3) Un stat membru care face o notificare în temeiul alineatului (1) poate decide, atunci când este necesar și în conformitate cu dreptul intern, să clasifice o parte din informații.

O astfel de clasificare nu împiedică punerea informațiilor de către Comisie la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și prelucrarea informațiilor și documentelor transmise către Parlamentul European în temeiul prezentului articol respectă normele privind transmiterea și prelucrarea informațiilor clasificate aplicabile între Parlamentul European și Comisie.

(4) În urma notificării din partea unui stat membru în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și în vederea consultării menționate la alineatul (5) din prezentul articol, Comisia sau oricare dintre celelalte state membre poate emite un aviz, fără a aduce atingere articolului 72 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care, pe baza informațiilor conținute în notificare sau a oricăror informații suplimentare primite, Comisia are îndoieli în ceea ce privește necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii preconizate a controlului la frontierele interne sau în cazul în care consideră că ar fi adecvată o consultare asupra unor aspecte ale notificării, emite un aviz în acest sens.

(5) Informațiile menționate la alineatul (1), precum și orice aviz al Comisiei sau al unui stat membru în temeiul alineatului (4) fac obiectul unor consultări, inclusiv, atunci când este cazul, al unor reuniuni comune, între statul membru care preconizează reintroducerea controlului la frontierele interne, celelalte state membre, în special cele afectate în mod direct de aceste măsuri, și Comisie, în vederea organizării, atunci când este cazul, a unei cooperări reciproce între statele membre și a examinării proporționalității măsurilor în raport cu evenimentele aflate la originea reintroducerii controlului la frontiere, precum și cu amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne.

(6) Consultările menționate la alineatul (5) au loc cu cel puțin zece zile înainte de data preconizată pentru reintroducerea controlului la frontiere.

Articolul 25

Procedura specifică pentru cazurile care necesită o acțiune imediată

(1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, statul membru în cauză poate, în mod excepțional, reintroduce imediat, controlul la frontierele interne, pentru o perioadă limitată de maximum zece zile.

(2) În cazul în care un stat membru reintroduce controlul la frontierele interne, acesta notifică acest fapt simultan, în mod corespunzător, celorlalte state membre și Comisiei și furnizează informațiile menționate la articolul 24 alineatul (1), precum și motivele care justifică utilizarea procedurii stabilite în prezentul articol. Comisia poate consulta celelalte state membre imediat după primirea notificării.

(3) În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1), statul membru poate decide să prelungească controlul la frontierele interne pentru perioade de maximum 20 de zile, care pot fi reînnoite. În acest caz, statul membru respectiv ia în considerare criteriile menționate la articolul 23a, care includ o evaluare actualizată a necesității și a proporționalității măsurii, și ține seama de orice eventuale elemente noi.

În cazul în care se ia o astfel de decizie de prelungire, dispozițiile articolului 24 alineatele (4) și (5) se aplică mutatis mutandis, iar consultările se desfășoară fără întârziere după notificarea deciziei de prelungire către Comisie și statele membre.

(4) Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), perioada totală pe durata căreia este reintrodus controlul la frontierele interne, pe baza perioadei inițiale prevăzute la alineatul (1) și a oricărei prelungiri prevăzute la alineatul (3), nu depășește două luni.

(5) Comisia informează fără întârziere Parlamentul European cu privire la notificările efectuate în temeiul prezentului articol.

Articolul 26

Procedura specifică pentru circumstanțe excepționale care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne

(1) În circumstanțe excepționale în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată ca urmare a unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe, astfel cum se prevede la articolul 19a, și în măsura în care aceste circumstanțe constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în cadrul spațiului fără controale la frontierele interne sau în cadrul unor părți ale acestuia, controlul la frontierele interne poate fi reintrodus în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol pentru o perioadă de maximum șase luni. Respectiva perioadă poate fi prelungită, maximum de trei ori, pentru o perioadă suplimentară de maximum șase luni, în cazul în care circumstanțele excepționale persistă.

(2) Atunci când nicio altă măsură, în special cele menționate la articolul 19a alineatul (1), nu poate să atenueze în mod eficient amenințarea gravă identificată, Consiliul poate, în ultimă instanță și în scopul protejării intereselor comune din spațiul fără controale la frontierele interne, să recomande ca unul sau mai multe state membre anume să decidă reintroducerea controlului la toate frontierele interne ale acestora sau în anumite părți ale acestor frontiere. Recomandarea Consiliului are la bază o propunere a Comisiei. Statele membre pot solicita Comisiei să înainteze Consiliului o astfel de propunere de recomandare.

În recomandarea sa, Consiliul indică cel puțin informațiile menționate la articolul 24 alineatul (1) literele (a)-(e).

Consiliul poate recomanda o prelungire în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în prezentul articol.

Înainte de a reintroduce controlul la frontiere sau în anumite părți ale frontierelor sale interne în temeiul prezentului alineat, un stat membru notifică acest lucru celorlalte state membre, Parlamentului European și Comisiei în mod corespunzător.

(3) În cazul în care recomandarea menționată la alineatul (2) nu este pusă în aplicare de un stat membru, statul membru respectiv informează Comisia fără întârziere, în scris, cu privire la motivele sale.

Într-un astfel de caz, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează motivele prezentate de statul membru respectiv și consecințele asupra protejării intereselor comune ale spațiului fără controale la frontierele interne.

(4) Din motive de urgență temeinic justificate legate de situațiile în care circumstanțele care determină necesitatea de a prelungi controlul la frontierele interne în conformitate cu alineatul (2) nu sunt cunoscute decât cu mai puțin de 10 zile înainte de sfârșitul perioadei precedente de reintroducere a controalelor, Comisia poate adopta imediat orice recomandări necesare prin intermediul actelor de punere în aplicare aplicabile imediat în conformitate cu procedura menționată la articolul 33a alineatul (3). În termen de 14 zile de la adoptarea unei astfel de recomandări, Comisia prezintă Consiliului o propunere de recomandare, în conformitate cu alineatul (2).

(5) Prezentul articol nu aduce atingere măsurilor care pot fi adoptate de statele membre în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne în temeiul articolelor 23, 24 și 25.

Articolul 26a

Criterii pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne atunci când circumstanțe excepționale periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne

(1) Atunci când, în ultimă instanță, Consiliul recomandă, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), reintroducerea temporară a controlului la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora, acesta evaluează probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne și evaluează proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă. Această evaluare se bazează pe informațiile detaliate transmise de statul membru (statele membre) în cauză și de Comisie și pe orice alte informații relevante, inclusiv orice informații obținute în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. În efectuarea unei astfel de evaluări, se iau în considerare, în special, următoarele aspecte:

(a) disponibilitatea măsurilor de sprijin tehnic sau financiar care ar putea fi aplicate sau care au fost aplicate la nivel

național sau la nivelul Uniunii, inclusiv asistența acordată de organisme, oficiile sau agențiile Uniunii, cum ar fi Agenția, Biroul European de Sprijin pentru Azil, înființat prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau Biroului European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului (**), și probabilitatea ca aceste măsuri să remedieze în mod corespunzător amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne;

(b) impactul actual și impactul viitor probabil al oricăror deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe identificate în contextul evaluărilor efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr 1053/2013 și măsura în care astfel de deficiențe grave constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne;

(c) impactul probabil al reintroducerii controlului la frontiere asupra libertății de circulație a persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne.

(2) Înainte de a adopta o propunere de recomandare a Consiliului, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), Comisia poate:

(a) solicita statelor membre, Agenției, Europol sau altor organisme, oficii și agenții ale Uniunii să îi furnizeze informații suplimentare;

(b) efectua vizite la fața locului, cu sprijinul unor experți din statele membre și ai Agenției, ai Europol și ai oricărui alt organism, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii, în vederea obținerii sau a verificării informațiilor relevante pentru recomandarea respectivă.

Articolul 27

Informarea Parlamentului European și a Consiliului

Comisia și statul membru (statele membre) în cauză informează Parlamentul European și Consiliul, cât mai curând posibil, cu privire la orice motive care ar putea determina aplicarea articolelor 19a și 23-26a.

(*) JO L 132, 29.5.2010, p. 11.

(**) JO L 121, 15.5.2009, p. 37.”;

3. Articolele 29 și 30 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 29

Raportul privind reintroducerea controlului la frontierele interne

În termen de cel mult patru săptămâni după eliminarea controlului la frontierele interne, statul membru care a efectuat controlul la frontierele interne prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind reintroducerea controlului la frontierele interne, oferind informații referitoare, în special, la evaluarea inițială și la respectarea criteriilor menționate la articolele 23a, 25 și 26a, la efectuarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate, impactul produs asupra libertății de circulație a persoanelor, la eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne, inclusiv o evaluare ex-post cu privire la proporționalitatea reintroducerii controlului la frontierele interne.

Comisia poate emite un aviz referitor la respectiva evaluare ex-post a reintroducerii temporare a controlului de frontieră la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin anual, un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne. Raportul include o listă a tuturor deciziilor de reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv.

Articolul 30

Informarea publicului

Comisia și statul membru în cauză informează publicul în mod coordonat cu privire la adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne și indică, în special, data de începere și de încheiere a unei astfel de măsuri, cu excepția cazului în care există motive imperioase de securitate care să împiedice acest lucru.”;

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 33a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Atunci când comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în coroborare cu articolul 5 din acesta.

(*) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.”;

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 37a

Mecanismul de evaluare

(1) În conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu Tratatul privind Uniunea Europeană și fără a aduce atingere dispozițiilor acestora referitoare la procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, punerea în aplicare a prezentului regulament de fiecare stat membru este evaluată prin intermediul unui mecanism de evaluare.

(2) Normele referitoare la mecanismul de evaluare sunt specificate în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013. În conformitate cu respectivul mecanism de evaluare, statele membre și Comisia trebuie să desfășoare în comun evaluări periodice, obiective și imparțiale pentru a verifica aplicarea corectă a prezentului regulament, iar Comisia trebuie să coordoneze evaluările în strânsă cooperare cu statele membre. În cadrul mecanismului respectiv, fiecare stat membru este evaluat cel puțin o dată la cinci ani de o mică echipă formată din reprezentanți ai Comisiei și experți desemnați de statele membre.

Evaluările pot consta în vizite la fața locului anunțate sau neanunțate ale frontierelor externe sau interne.

În conformitate cu mecanismul de evaluare menționat, Comisia este responsabilă pentru adoptarea programelor multianuale și anuale de evaluare și a rapoartelor de evaluare.

(3) În cazul unor eventuale deficiențe, statelor membre în cauză li se pot adresa recomandări privind acțiuni de remediere.

În cazul în care sunt identificate deficiențe grave în desfășurarea de controale la frontiera externă într-un raport de evaluare adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (EU) nr. 1053/2013, se aplică articolele 19a și 26.

(4) În toate etapele evaluării, Parlamentului European și Consiliului le sunt transmise informații și toate documentele relevante, în conformitate cu normele referitoare la documentele clasificate.

(5) Parlamentul European este informat imediat și pe deplin cu privire la orice propunere de modificare sau de înlocuire a normelor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1053/2013.”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

Declarație a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

Parlamentul European, Consiliul și Comisia salută adoptarea regulamentului de modificare a Codului frontierelor Schengen pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale și a regulamentului privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și consideră că aceste mecanisme noi constituie un răspuns adecvat la solicitarea formulată de Consiliul European în concluziile sale din 24 iunie 2011 referitoare la consolidarea cooperării și a încrederii reciproce între statele membre din spațiul Schengen și la un mecanism de monitorizare și evaluare eficace și fiabil pentru a asigura aplicarea unor norme comune și consolidarea, adaptarea și dezvoltarea criteriilor bazate pe acquis-ul UE, reamintind în același timp faptul că frontierele externe ale Europei trebuie gestionate în mod eficient și coerent, pe baza responsabilității comune, a solidarității și a unei cooperări practice.

Cele trei instituții subliniază că această modificare a Codului frontierelor Schengen va consolida coordonarea și cooperarea la nivelul Uniunii oferind, pe de o parte, criterii pentru orice reintroducere a controalelor la frontiere de către statele membre și, pe de altă parte, un mecanism la nivelul UE pentru a răspunde unor situații cu adevărat critice în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată..

Acestea subliniază că noul sistem de evaluare este un mecanism la nivelul UE, care va acoperi toate aspectele acquis-ului Schengen și care va implica experți din partea statelor membre, a Comisiei și a agențiilor UE relevante.

Acestea înțeleg că orice propunere viitoare din partea Comisiei de modificare a acestui sistem de evaluare va fi transmisă spre consultare Parlamentului European, pentru a ține seama de opinia acestuia, în cea mai mare măsură posibilă, înainte de adoptarea textului final.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1052/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 22 octombrie 2013
de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 77 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Instituirea unui Sistem european de supraveghere a frontierelor („EUROSUR”) este necesară pentru consolidarea schimbului de informații și a cooperării operaționale între autoritățile naționale ale statelor membre, precum și cu Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene înființată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽²⁾ („agenția”). EUROSUR va oferi acestor autorități și agenției infrastructura și instrumentele necesare pentru a îmbunătăți conștientizarea situației de către acestea și capacitatea de reacție la frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii („frontiere externe”), în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și pentru a contribui la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților.

(2) Practica de a călători în nave mici și neadecvate transportului pe mare a dus la o creștere dramatică a numărului de migranți care se înecă la frontierele maritime externe sudice. EUROSUR ar trebui să îmbunătățească în mod considerabil capacitatea operațională și tehnică a agenției și a statelor membre de a detecta asemenea nave mici și capacitatea de reacție a statelor membre, contribuind astfel la scăderea numărului de migranți care își pierd viața.

(3) Prin prezentul regulament se recunoaște faptul că persoanele care au nevoie de protecție internațională utilizează de asemenea rutele de migrație.

(4) Statele membre ar trebui să înființeze centre naționale de coordonare în scopul îmbunătățirii schimbului de informații și cooperării pentru supravegherea frontierelor, în mod reciproc și cu agenția. Este esențial pentru funcționarea corespunzătoare a EUROSUR ca toate autoritățile naționale care au responsabilități în ceea ce privește supravegherea frontierelor externe, conform legislației naționale, să coopereze prin intermediul centrelor naționale de coordonare.

(5) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să atribuie centrelor lor naționale de coordonare și responsabilitățile de a coordona schimbul de informații și de a coopera cu privire la supravegherea frontierelor aeriene și de a efectua verificări la punctele de trecere a frontierei.

(6) Agenția ar trebui să îmbunătățească schimbul de informații și cooperarea cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, cum ar fi Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Centrul Satelitar al Uniunii Europene, în scopul utilizării optime a informațiilor, capacităților și sistemelor care sunt deja disponibile la nivel european, precum Programul european de monitorizare a Pământului.

(7) Prezentul regulament face parte din modelul european de gestionare integrată a frontierelor pentru frontierele externe și din Strategia de securitate internă a Uniunii Europene. EUROSUR contribuie totodată la dezvoltarea mediului comun pentru în vederea schimbului de informații pentru supravegherea domeniului maritim din Uniune (*Common Information Sharing Environment*, CISE), oferind un cadru mai larg pentru conștientizarea situației în domeniul maritim prin schimbul de informații între autoritățile publice din toate sectoarele din Uniune.

(8) Pentru a garanta că informațiile cuprinse în EUROSUR sunt cât mai complete și actualizate cu putință, în special în ceea ce privește situația din țările terțe, agenția ar trebui să coopereze cu Serviciul European de Acțiune Externă. În acest scop, delegațiile și oficiile Uniunii ar trebui să furnizeze toate informațiile care pot fi relevante pentru EUROSUR.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 10 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 octombrie 2013.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

- (9) Agenția ar trebui să furnizeze asistența necesară pentru dezvoltarea și funcționarea EUROSUR și, după caz, pentru dezvoltarea CISE, inclusiv interoperabilitatea sistemelor, în special prin instituirea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR.
- (10) Agenției ar trebui să i se acorde resursele financiare și umane corespunzătoare pentru a-și îndeplini în mod adecvat sarcinile suplimentare care îi sunt atribuite în temeiul prezentului regulament.
- (11) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special respectul pentru demnitatea umană, dreptul la viață, interzicerea torturii și a tratamentului sau pedepselor inumane sau degradante, interzicerea traficului de persoane, dreptul la libertate și securitate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul de acces la documente, dreptul la azil, precum și protecția împotriva îndepărtării și expulzării, nereturnării, nediscriminarea și drepturile copilului. Prezentul regulament ar trebui aplicat de statele membre și de agenție cu respectarea acestor drepturi și principii.
- (12) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, ofițerul pentru drepturile fundamentale și Forumul consultativ instituite prin regulamentul respectiv ar trebui să aibă acces la toate informațiile privind respectarea drepturilor fundamentale, în legătură cu toate activitățile agenției din cadrul EUROSUR.
- (13) Orice schimb de date cu caracter personal prin intermediul tabloului situațional european și al tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră ar trebui să reprezinte o excepție. Acest schimb ar trebui să se realizeze pe baza dreptului intern și dreptului Uniunii și să respecte cerințele specifice ale acestora privind protecția datelor cu caracter personal. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului⁽³⁾ sunt aplicabile în cazurile
- în care instrumente cu caracter mai specific, precum Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, nu oferă un regim complet de protecție a datelor.
- (14) Pentru a pune în aplicare introducerea progresivă la nivel geografic a EUROSUR, obligația de a desemna și a administra centrele naționale de coordonare ar trebui să se aplice în două etape succesive: mai întâi statelor membre situate la frontierele externe sudice și estice și, într-o a doua etapă, celorlalte state membre.
- (15) Prezentul regulament include dispoziții privind cooperarea cu țările terțe vecine, deoarece schimbul de informații permanent și bine structurat și cooperarea cu aceste țări, în special în regiunea mediteraneană, reprezintă factori fundamentali pentru atingerea obiectivelor EUROSUR. Este esențial ca orice schimb de informații și orice cooperare între statele membre și țările terțe vecine să se desfășoare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și, mai ales, a principiului nereturnării.
- (16) Prezentul regulament include dispoziții privind posibilitatea cooperării strânse cu Irlanda și Regatul Unit care poate contribui la mai buna îndeplinire a obiectivelor EUROSUR.
- (17) La punerea în aplicare a prezentului regulament, agenția și statele membre ar trebui să utilizeze în mod optim capacitățile existente în materie de resurse umane și de echipamente tehnice, atât la nivelul UE, cât și la nivel național.
- (18) Comisia ar trebui să evalueze în mod periodic rezultatele punerii în aplicare a prezentului regulament pentru a determina măsura în care au fost atinse obiectivele EUROSUR.
- (19) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în dreptul său intern.
- (20) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit
-
- ⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).
- ⁽³⁾ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽¹⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea acestuia, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

- (21) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽²⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea acestuia, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (22) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. Norvegia ar trebui să înființeze un centru național de coordonare în conformitate cu prezentul regulament începând cu 2 decembrie 2013.
- (23) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽⁵⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (24) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului

Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽⁷⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁸⁾.

- (25) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere separării competențelor între Uniune și statele membre și nici obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, Convenției internaționale privind căutarea și salvarea pe mare, Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și Protocolului adițional împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, Convenției privind statutul refugiaților, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în temeiul altor instrumente internaționale relevante.
- (26) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ și nici normelor privind supravegherea frontierelor externe maritime în contextul cooperării operaționale coordonate de agenție.
- (27) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea EUROSUR, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectul acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

⁽¹⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽²⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽⁷⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁸⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește un cadru comun pentru schimbul de informații și pentru cooperarea între statele membre și agenție în vederea îmbunătățirii conștientizării situației și a creșterii capacității de reacție la frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii ("frontierele externe") în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și contribuind la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților ("EUROSUR").

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică supravegherii frontierelor externe terestre și maritime, inclusiv monitorizării, detectării, identificării, urmăririi, prevenirii și interceptării trecerilor neautorizate ale frontierei, în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și contribuind la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților.

(2) Prezentul regulament se poate aplica, de asemenea, supravegherii frontierelor aeriene, precum și verificărilor la punctele de trecere a frontierei în cazul în care statele membre transmit în mod voluntar către EUROSUR astfel de informații.

(3) Prezentul regulament nu se aplică niciunei măsuri legale sau administrative întreprinse după ce autoritățile responsabile ale unui stat membru au interceptat activități infracționale transfrontaliere sau treceri neautorizate ale frontierelor externe de către persoane.

(4) În aplicarea prezentului regulament, statele membre și agenția respectă drepturile fundamentale, în special principiile nereturnării și respectului pentru demnitatea umană, precum și cerințele privind protecția datelor cu caracter personal. Statele membre și agenția acordă prioritate nevoilor speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală de urgență, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor aflate în dificultate pe mare și ale altor persoane aflate într-o situație deosebit de vulnerabilă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „agenție” înseamnă Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004;

(b) „conștientizarea situației” înseamnă capacitatea de a monitoriza, detecta, identifica, urmări și înțelege activitățile transfrontaliere ilegale pentru a identifica motive justificate pentru măsurile de reacție pe baza combinării cunoștințelor existente cu informațiile noi și pentru a avea o capacitate îmbunătățită de a reduce numărul pierderilor de vieți omenești în rândul migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;

(c) „capacitate de reacție” înseamnă capacitatea de a executa acțiuni cu scopul de a combate activitățile transfrontaliere ilegale la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora, inclusiv mijloacele și termenele necesare pentru a reacționa în mod adecvat;

(d) „tablou situațional” înseamnă o interfață grafică destinată prezentării în timp aproape real a datelor și a informațiilor primite de la diferite autorități, senzori, platforme și alte surse, care sunt distribuite altor autorități prin intermediul canalelor de comunicații și informare, în scopul conștientizării situației și sprijinirii capacității de reacție de-a lungul frontierelor externe și în zona prefrontalieră;

(e) „criminalitate transfrontalieră” înseamnă orice infracțiune gravă de dimensiune transfrontalieră săvârșită la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;

(f) „secțiune de frontieră externă” înseamnă întreaga frontieră externă terestră sau maritimă a unui stat membru sau o parte a acesteia, astfel cum este definită de dreptul intern sau astfel cum este determinată de centrul național de coordonare sau orice altă autoritate națională responsabilă;

(g) „zonă prefrontalieră” înseamnă regiunea geografică situată în afara frontierelor externe;

(h) „situație de criză” înseamnă orice dezastru natural sau provocat de om, accident, criză umanitară sau politică sau orice alte incidente grave care se produc la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora și care pot avea un impact semnificativ asupra controlului frontierelor externe;

(i) „incident” înseamnă o situație legată de imigrația ilegală, de criminalitatea transfrontalieră sau un risc pentru viețile migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora.

TITLUL II

CADRUL

CAPITOLUL I

Componentele

Articolul 4

Cadrul EUROSUR

(1) Pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în domeniul supravegherii frontierelor și ținând seama de mecanismele existente de schimb de informații și de cooperare, statele membre și agenția utilizează cadrul EUROSUR, care constă în următoarele componente:

- (a) centre naționale de coordonare;
- (b) tablouri situaționale naționale;
- (c) o rețea de comunicații;
- (d) un tablou situațional european;
- (e) un tablou comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;
- (f) o aplicare comună a instrumentelor de supraveghere.

(2) Centrele naționale de coordonare furnizează agenției, prin intermediul rețelei de comunicații, informațiile din cadrul tablourilor situaționale naționale proprii care sunt necesare pentru alcătuirea și actualizarea tabloului situațional european și a tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

(3) Agenția oferă centrelor naționale de coordonare, prin intermediul rețelei de comunicații, acces nelimitat la tabloul situațional european și la tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

(4) Componentele enumerate la alineatul (1) sunt stabilite și actualizate în conformitate cu principiile prezentate în anexă.

Articolul 5

Centrul național de coordonare

(1) Fiecare stat membru desemnează, administrează și gestionează un centru național de coordonare care coordonează și efectuează schimbul de informații în rândul tuturor autorităților care au responsabilități în ceea ce privește supravegherea frontierelor externe la nivel național, precum și cu celelalte centre naționale de coordonare și cu agenția. Fiecare stat

membru transmite Comisiei o notificare privind instituirea centrului său național de coordonare, aceasta informând imediat celelalte state membre și agenția în acest sens.

(2) Fără a aduce atingere articolului 17 și în cadrul EUROSUR, centrul național de coordonare este punctul unic de contact pentru schimbul de informații și pentru cooperarea cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.

(3) Centrul național de coordonare are următoarele atribuții:

- (a) asigură în timp util schimbul de informații și cooperarea promptă între toate autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe, precum și cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția;
- (b) asigură în timp util schimbul de informații cu autoritățile cu atribuții la nivel național în ceea ce privește căutarea și salvarea, aplicarea legii, azilul și imigrația;
- (c) contribuie la o gestionare eficace și eficientă a resurselor și a personalului;
- (d) alcătuiește și actualizează tabloul situațional național în conformitate cu articolul 9;
- (e) sprijină planificarea și punerea în aplicare a activităților naționale de supraveghere a frontierelor;
- (f) coordonează sistemul național de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu legislația națională;
- (g) contribuie la evaluarea periodică a consecințelor activităților naționale de supraveghere a frontierelor în sensul prezentului regulament;
- (h) coordonează măsuri operaționale cu alte state membre, fără a aduce atingere competențelor agenției și ale statelor membre.

(4) Centrul național de coordonare funcționează în regim de permanență, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână.

Articolul 6

Agenția

(1) Agenția are următoarele atribuții:

- (a) instituie și asigură funcționarea rețelei de comunicații pentru EUROSUR în conformitate cu articolul 7;

- (b) alcătuiește și actualizează tabloul situațional european în conformitate cu articolul 10;
- (c) alcătuiește și actualizează tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră în conformitate cu articolul 11;
- (d) coordonează aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere în conformitate cu articolul 12.

(2) În scopul alineatului (1), agenția funcționează în regim de permanență, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână.

Articolul 7

Rețeaua de comunicații

(1) Agenția instituie o rețea de comunicații și asigură funcționarea acesteia pentru a pune la dispoziție instrumente analitice și de comunicații și pentru a permite schimbul de informații sensibile neclasificate și de informații clasificate într-un mediu securizat și în timp aproape real cu și între centrele naționale de coordonare. Rețeaua funcționează în regim de permanență, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, și permite:

- (a) schimbul bilateral și multilateral de informații în timp aproape real;
- (b) conferințe audio și video;
- (c) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor sensibile neclasificate;
- (d) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor clasificate UE până la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED sau niveluri de clasificare naționale echivalente, asigurând că informațiile clasificate sunt gestionate, stocate, transmise și prelucrate într-o secțiune separată și acreditată în mod corespunzător a rețelei de comunicații.

(2) Agenția oferă asistență tehnică și se asigură că rețeaua de comunicații este interoperabilă cu orice alt sistem de comunicații și informare relevant gestionat de agenție.

(3) Agenția prelucrează, stochează și face schimb de informații sensibile neclasificate și informații clasificate în cadrul rețelei de comunicații în conformitate cu articolul 11d din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004.

(4) Centrele naționale de coordonare prelucrează, stochează și fac schimb de informații sensibile neclasificate și informații clasificate în cadrul rețelei de comunicații, cu respectarea

normelor și a standardelor echivalente cu cele prevăzute de Regulamentul de procedură al Comisiei ⁽¹⁾.

(5) Autoritățile, agențiile și alte organisme ale statelor membre care utilizează rețeaua de comunicații asigură respectarea unor reguli și standarde de securitate echivalente cu cele aplicate de agenție pentru gestionarea informațiilor clasificate.

CAPITOLUL II

Conștientizarea situației

Articolul 8

Tablouri situaționale

(1) Tablourile situaționale naționale, tabloul situațional european și tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră sunt elaborate prin culegerea, evaluarea, compararea, analizarea, interpretarea, generarea, vizualizarea și diseminarea informațiilor.

(2) Tablourile menționate la alineatul (1) sunt formate din următoarele straturi:

- (a) un strat al evenimentelor;
- (b) un strat operațional;
- (c) un strat de analiză.

Articolul 9

Tabloul situațional național

(1) Centrul național de coordonare alcătuiește și actualizează un tablou situațional național pentru a furniza în timp util informații eficace și exacte tuturor autorităților cu responsabilități în ceea ce privește controlul și, în special, supravegherea frontierelor externe la nivel național.

(2) Tabloul situațional național cuprinde informații colectate din următoarele surse:

- (a) sistemul național de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu legislația națională;
- (b) senzorii staționari și mobili utilizați de autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe;
- (c) patrulile de supraveghere a frontierelor și alte misiuni de monitorizare;
- (d) centrele de coordonare locale, regionale și de alt tip;

⁽¹⁾ JO L 308, 8.12.2000, p. 26.

- (e) alte autorități și sisteme naționale relevante, inclusiv ofițerii de legătură, centrele operaționale și punctele de contact;
- (f) agenția;
- (g) centrele naționale de coordonare din alte state membre;
- (h) autoritățile din țările terțe, pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelilor regionale menționate la articolul 20;
- (i) sistemele de raportare a navelor, în conformitate cu temeiurile juridice proprii;
- (j) alte organizații europene și internaționale relevante;
- (k) alte surse.
- (3) Stratul evenimentelor al tabloului situațional național este format din următoarele substraturi:
- (a) un substrat referitor la trecerile neautorizate ale frontierei care include informații, aflate la dispoziția centrului național de coordonare, privind incidentele care implică un risc pentru viețile migranților;
- (b) un substrat referitor la criminalitatea transfrontalieră;
- (c) un substrat referitor la situațiile de criză;
- (d) un substrat referitor la alte evenimente, care conține informații privind persoane, vehicule, nave și alte ambarcațiuni neidentificate și suspecte, prezente la frontierele externe ale statului membru în cauză, de-a lungul sau în apropierea acestora, precum și orice alt eveniment care poate avea un impact semnificativ asupra controlului frontierelor externe.
- (4) Centrul național de coordonare atribuie un singur nivel de impact, de la impact „redus” și „mediu” la „ridicat”, fiecărui incident din stratul de evenimente al tabloului situațional național. Toate incidentele sunt transmise agenției.
- (5) Stratul operațional al tabloului situațional național este format din următoarele substraturi:
- (a) un substrat referitor la resursele proprii, inclusiv resursele militare pentru sprijinirea unei misiuni de aplicare a legii, și zonele operaționale, care conține informații despre poziția, starea și tipul resurselor proprii și referitor la autoritățile implicate. În ceea ce privește resursele militare pentru sprijinirea unei misiuni de aplicare a legii, centrul național de coordonare poate decide, la cererea autorității naționale responsabile pentru aceste resurse, să restricționeze accesul la aceste informații pe baza principiului necesității de a cunoaște;
- (b) un substrat referitor la informațiile despre mediu, care conține sau oferă acces la informații despre condițiile de teren și meteorologice la frontierele externe ale statului membru în cauză.
- (6) Informațiile despre resursele proprii din stratul operațional sunt clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
- (7) Stratul de analiză al tabloului situațional național este format din următoarele substraturi:
- (a) un substrat de informații care conține evoluțiile și indicatorii-cheie care sunt relevanți în sensul prezentului regulament;
- (b) un substrat analitic care cuprinde rapoarte analitice, tendințe privind evaluarea riscurilor, rapoarte de monitorizare regională și note de informare care sunt relevante în sensul prezentului regulament;
- (c) un substrat de informații operative, care conține informații analizate care sunt relevante în sensul prezentului regulament și, în special, pentru atribuirea nivelurilor de impact pentru secțiunile de frontiere externe;
- (d) un substrat de imagistică și date geografice, care conține imagistică de referință, hărți de fundal, validarea informațiilor analizate și analize privind modificările (imagistică de observare a pământului), precum și detectarea modificărilor, date geografice și hărți privind vulnerabilitatea frontierelor externe.
- (8) Informațiile incluse în stratul de analiză și informațiile despre mediu din stratul operațional al tabloului situațional național se pot baza pe informațiile furnizate în tabloul situațional european și în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.
- (9) Centrele naționale de coordonare ale statelor membre vecine își fac cunoscut în mod reciproc, direct și în timp aproape real, tabloul situațional al secțiunilor de frontiere externe vecine în legătură cu:
- (a) incidente și alte evenimente semnificative incluse în stratul de evenimente;
- (b) rapoartele de analiză tactică de risc incluse în stratul de analiză.

(10) Centrele naționale de coordonare din statele membre vecine își pot face cunoscut în mod reciproc, direct și în timp aproape real, tabloul situațional al secțiunilor de frontiere externe vecine privind pozițiile, starea și tipul resurselor proprii care operează la secțiunile de frontiere externe vecine, astfel cum figurează în stratul operațional.

Articolul 10

Tabloul situațional european

(1) Agenția alcătuiește și actualizează un tablou situațional european pentru a furniza centrelor naționale de coordonare în timp util informații și analize eficace și exacte.

(2) Tabloul situațional european este alcătuit din informații colectate din următoarele surse:

- (a) tablourile situaționale naționale, în limitele prevăzute de prezentul articol;
- (b) agenția;
- (c) Comisia, care furnizează informații strategice privind controlul la frontiere, inclusiv deficiențele în efectuarea controlului la frontierele externe;
- (d) delegațiile și oficiile Uniunii;
- (e) alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii și organizații internaționale relevante, astfel cum se menționează la articolul 18;
- (f) alte surse.

(3) Stratul de evenimente din tabloul situațional european include informații privind:

- (a) incidente și alte evenimente cuprinse în stratul evenimentelor al tabloului situațional național;
- (b) incidente și alte evenimente cuprinse în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;
- (c) incidente în zona de desfășurare a unei operațiuni comune, a unui proiect-pilot sau a unei intervenții rapide coordonate de agenție.

(4) În tabloul situațional european, agenția ține seama de nivelul de impact care a fost atribuit unui anumit incident în tabloul situațional național de către centrul național de coordonare.

(5) Stratul operațional al tabloului situațional european este format din următoarele substraturi:

(a) un substrat referitor la resursele proprii, care conține informații despre poziția, ora, starea și tipul resurselor care participă la operațiunile comune, la proiectele-pilot și la intervențiile rapide ale agenției sau care sunt la dispoziția acestora, precum și planul de detașare, inclusiv zona de desfășurare, orarul patrulilor și codurile de comunicare;

(b) un substrat referitor la operațiuni, care conține informații despre operațiunile comune, proiectele-pilot și intervențiile rapide coordonate de agenție, inclusiv mandatul, locul, starea și durata misiunii, informații despre statele membre și alți actori implicați, rapoarte situaționale zilnice și săptămânale, date statistice și pachete de informare pentru presă;

(c) un substrat referitor la informațiile despre mediu, care include informații despre condițiile de teren și meteorologice la frontierele externe.

(6) Informațiile privind resursele proprii din stratul operațional al tabloului situațional european sunt clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

(7) Stratul de analiză al tabloului situațional european este structurat în același mod ca cel al tabloului situațional național menționat la articolul 9 alineatul (7).

Articolul 11

Tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră

(1) Agenția alcătuiește și actualizează un tablou comun al informațiilor privind zona prefrontalieră pentru a furniza centrelor naționale de coordonare în timp util informații și analize eficace și exacte referitoare la zona prefrontalieră.

(2) Tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră este format din informații culese din următoarele surse:

(a) centrele naționale de coordonare, inclusiv informațiile și rapoartele primite din partea ofițerilor de legătură ai statelor membre prin intermediul autorităților naționale competente;

(b) delegațiile și oficiile Uniunii;

(c) agenția, inclusiv informațiile și rapoartele furnizate de ofițerii de legătură ai acestora;

(d) alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii și organizații internaționale relevante, astfel cum se menționează la articolul 18;

(e) autorități ale țărilor terțe, în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelelor regionale menționate la articolul 20, prin intermediul centrelor naționale de coordonare;

(f) alte surse.

(3) Tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră poate conține informații relevante pentru supravegherea frontierelor aeriene și verificările la punctele de trecere a frontierei externe.

(4) Stratul evenimentelor, stratul operațional și stratul de analiză ale tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră sunt structurate în același mod ca cele ale tabloului situațional european menționate la articolul 10.

(5) Agenția atribuie un singur nivel de impact fiecărui incident din stratul evenimentelor al tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră. Agenția informează centrele naționale de coordonare cu privire la orice incident din zona prefrontalieră.

Articolul 12

Aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere

(1) Agenția coordonează aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere, pentru a oferi centrelor naționale de coordonare și ei înseși informații privind supravegherea frontierelor externe și a zonei prefrontaliere în mod regulat, fiabil și eficient din punctul de vedere al costurilor.

(2) Agenția furnizează unui centru național de coordonare, la cererea acestuia, informații privind frontierele externe ale statului membru solicitant și zona prefrontalieră, care pot fi obținute prin:

(a) monitorizarea selectivă a porturilor și a zonelor de coastă desemnate ale țărilor terțe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind puncte de îmbarcare sau de tranzit pentru navele sau alte ambarcațiuni utilizate pentru imigrația ilegală sau pentru criminalitatea transfrontalieră;

(b) urmărirea în marea liberă a navelor sau altor ambarcațiuni suspectate de sau identificate ca fiind utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;

(c) monitorizarea zonelor desemnate din domeniul maritim, pentru a detecta, identifica și urmări navele și alte ambarcațiuni utilizate sau suspectate de a fi utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;

(d) evaluarea de mediu în zonele desemnate din domeniul maritim și de la frontiera externă terestră pentru optimizarea activităților de monitorizare și patrulare;

(e) monitorizarea selectivă a zonelor prefrontaliere desemnate de la frontierele externe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind potențiale zone de plecare sau tranzit pentru imigrația ilegală sau pentru infracțiunile transfrontaliere.

(3) Agenția furnizează informațiile menționate la alineatul (1) prin combinarea și analizarea datelor care pot fi colectate de la sistemele, senzorii și platformele următoare:

(a) sistemele de raportare a navelor, în conformitate cu temerile juridice proprii respective ale acestora;

(b) imagini din satelit;

(c) senzori instalați pe orice vehicul, navă sau altă ambarcațiune.

(4) Agenția poate refuza o cerere din partea unui centru național de coordonare din motive tehnice, financiare sau operaționale. Agenția notifică în timp util centrului național de coordonare motivele care stau la baza refuzului respectiv.

(5) Agenția poate utiliza din proprie inițiativă instrumentele de supraveghere menționate la alineatul (2) pentru culegerea de informații relevante pentru tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

Articolul 13

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Atunci când se utilizează tabloul situațional național pentru prelucrarea de date cu caracter personal, datele respective se prelucrează în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu Decizia-cadru 2008/977/JAI și cu prevederile naționale relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

(2) Tabloul situațional european și tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră pot fi utilizate doar pentru prelucrarea datelor cu caracter personal privind numerele de înmatriculare ale navelor.

Respectivele date se prelucrează în conformitate cu articolul 11ca din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Datele se prelucrează exclusiv în scopul detectării, identificării și urmăririi navelor, precum și în scopurile menționate la articolul 11c alineatul (3) din regulamentul respectiv. Datele sunt șterse automat în termen de șapte zile de la data primirii de către agenție sau, în cazul în care este nevoie de mai mult timp pentru urmărirea unei nave, în termen de două luni de la data primirii de către agenție.

CAPITOLUL III

Capacitatea de reacție

Articolul 14

Determinarea secțiunilor de frontieră externă

În sensul prezentului regulament, fiecare stat membru își divizează frontierele externe terestre și maritime în secțiuni de frontieră și le notifică agenției.

Articolul 15

Atribuirea de niveluri de impact secțiunilor de frontieră externă

(1) Pe baza analizei de risc efectuată de agenție și în acord cu statul membru în cauză, agenția atribuie sau modifică următoarele niveluri de impact fiecăreia dintre secțiunile de frontieră externă terestră și maritimă ale statelor membre:

- (a) nivel de impact redus în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact nesemnificativ asupra securității frontierelor;
- (b) nivel de impact mediu în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact moderat asupra securității frontierelor;
- (c) nivel de impact ridicat în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact semnificativ asupra securității frontierelor.

(2) Centrul național de coordonare evaluează periodic dacă este necesară modificarea nivelului de impact atribuit oricăreia dintre secțiunile de frontieră, ținând seama de informațiile cuprinse în tabloul situațional național.

(3) Agenția evidențiază nivelurile de impact atribuite frontierelor externe în tabloul situațional european.

Articolul 16

Reacție corespunzătoare nivelurilor de impact

(1) Statele membre se asigură că activitățile de supraveghere desfășurate la secțiunile de frontieră externă corespund nivelurilor de impact atribuite, după cum urmează:

- (a) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact redus, autoritățile naționale responsabile de supravegherea frontierelor externe organizează supravegherea regulată pe baza analizei de risc și se asigură că în zona de frontieră există suficiente resurse și

personal pregătite pentru activități de urmărire, identificare și interceptare;

- (b) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact mediu, autoritățile care au responsabilități în ceea ce privește supravegherea frontierelor externe la nivel național, pe lângă măsurile întreprinse în conformitate cu litera (a), asigură luarea măsurilor de supraveghere adecvate la secțiunea de frontieră respectivă. Atunci când se iau astfel de măsuri de supraveghere, centrul național de coordonare este notificat în mod corespunzător. Centrul național de coordonare coordonează orice sprijin acordat în conformitate cu articolul 5 alineatul (3);

- (c) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact ridicat, statul membru în cauză, pe lângă măsurile întreprinse în conformitate cu litera (b), se asigură, prin intermediul centrului național de coordonare, că autoritățile naționale care acționează la secțiunea de frontieră respectivă beneficiază de sprijinul necesar și că sunt luate măsuri de supraveghere sporite. Statul membru respectiv poate solicita sprijin din partea agenției sub rezerva condițiilor pentru inițierea unor operațiuni comune sau a unor intervenții rapide, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2007/2004.

(2) Centrul național de coordonare informează în mod regulat agenția cu privire la măsurile luate la nivel național în temeiul alineatului (1) litera (c).

(3) În cazul în care un nivel de impact mediu sau ridicat este atribuit unei secțiuni de frontieră externă adiacentă cu secțiunea de frontieră a unui alt stat membru sau a unei țări cu care există acorduri sau rețele regionale, astfel cum se menționează la articolele 19 și 20, centrul național de coordonare contactează centrul național de coordonare al statului membru vecin sau autoritatea competentă a țării vecine și depune eforturi în vederea coordonării măsurilor transfrontaliere necesare.

(4) În cazul în care un stat membru înaintează o solicitare în conformitate cu alineatul (1) litera (c), agenția, atunci când răspunde solicitării în cauză, poate oferi sprijin statului membru respectiv, în special prin:

- (a) acordarea unui tratament prioritar pentru aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere;
- (b) coordonarea detașării echipelor europene de polițiști de frontieră în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2007/2004;
- (c) asigurarea detașării echipamentelor tehnice, la dispoziția agenției, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2007/2004;

(d) coordonarea oricărui sprijin suplimentar oferit de alte state membre.

(5) Agenția evaluează împreună cu statele membre în cauză atribuirea nivelurilor de impact și măsurile corespunzătoare adoptate la nivel național și la nivelul Uniunii în rapoartele sale de analiză de risc.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIFICE ȘI FINALE

Articolul 17

Atribuirea de sarcini altor autorități din statele membre

(1) Statele membre pot încredința autorităților regionale, locale, funcționale sau altor autorități, care sunt în măsură să adopte decizii operaționale, sarcina de a asigura conștientizarea situației și capacitatea de reacție în sferile lor respective de competență, inclusiv sarcinile și competențele menționate la articolul 5 alineatul (3) literele (c), (e) și (f).

(2) Decizia statelor membre de a atribui sarcini în conformitate cu alineatul (1) nu aduce atingere capacității centrului național de coordonare de a coopera și de a realiza schimburi de informații cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.

(3) În cazuri predefinite, astfel cum sunt stabilite la nivel național, centrul național de coordonare poate autoriza o autoritate menționată la alineatul (1) să comunice și să facă schimb de informații cu autoritățile regionale sau cu centrul național de coordonare al unui alt stat membru sau cu autoritățile competente ale unei țări terțe, cu condiția ca autoritatea respectivă să informeze în mod regulat propriul centru național de coordonare cu privire la comunicarea și schimbul de informații respective.

Articolul 18

Cooperarea agenției cu terții

(1) Agenția utilizează informațiile existente, capacitățile și sistemele disponibile în cadrul altor instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum și în organizații internaționale, în limitele cadrelor lor juridice respective.

(2) În conformitate cu alineatul (1), agenția cooperează în special cu următoarele instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum și cu următoarele organizații internaționale:

(a) Oficiul European de Poliție (Europol), în vederea schimbului de informații privind criminalitatea transfrontalieră care urmează a fi incluse în tabloul situațional european;

(b) Centrul Satelitar al Uniunii Europene, Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului în momentul aplicării comune a instrumentelor de supraveghere;

(c) Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă și organele, oficiile și agențiile Uniunii, inclusiv Biroul European de Sprijin pentru Azil, care îi pot furniza agenției informațiile care sunt relevante pentru actualizarea tabloului situațional european și a tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;

(d) organizații internaționale care îi pot furniza agenției informații relevante pentru actualizarea tabloului situațional european și a tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

(3) În conformitate cu alineatul (1), agenția poate coopera cu Centrul de Analiză și Operațiuni Maritime - Stupefiante (Maritime Analysis and Operations Centre Narcotics, MAOC-N) și Centrul de coordonare a combaterii drogurilor în zona mediteraneană (Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée, CeCLAD-M) în vederea schimbului de informații privind criminalitatea transfrontalieră care urmează a fi incluse în tabloul situațional european.

(4) Schimbul de informații între agenție și organele, oficiile și agențiile Uniunii, și organizațiile internaționale menționate la alineatele (2) și (3), se realizează prin intermediul rețelei de comunicații menționate la articolul 7 sau al altor rețele de comunicații care îndeplinesc criteriile de disponibilitate, confidențialitate și integritate.

(5) Cooperarea dintre agenție și organele, oficiile și agențiile Uniunii, și organizațiile internaționale, menționate la alineatele (2) și (3) este reglementată ca parte a acordurilor de lucru în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 și cu temeiul juridic al fiecărui organ, oficiu sau agenție ale Uniunii sau al fiecărei organizații internaționale în cauză. În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, aceste acorduri prevăd respectarea de către organele, oficiile, sau agențiile Uniunii sau organizațiile internaționale în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor aplicate de agenție.

(6) Organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și organizațiile internaționale, menționate la alineatele (2) și (3) utilizează informațiile primite în contextul EUROSUR exclusiv în limitele cadrelor lor juridice și în conformitate cu drepturile fundamentale, inclusiv cu cerințele privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 19

Cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit

(1) În sensul prezentului regulament, schimbul de informații și cooperarea cu Irlanda și cu Regatul Unit pot avea loc în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale între Irlanda sau, respectiv, Regatul Unit și unul sau mai multe state membre vecine sau prin intermediul rețelilor regionale înființate pe baza acordurilor respective. Centrele naționale de coordonare ale statelor membre reprezintă punctele de contact pentru schimbul de informații cu autoritățile corespondente din Irlanda și din Regatul Unit în cadrul EUROSUR. După încheierea acordurilor respective, acestea sunt notificate Comisiei.

(2) Acordurile menționate la alineatul (1) se limitează la următorul schimb de informații între centrul național de coordonare al unui stat membru și autoritatea corespunzătoare din Irlanda sau Regatul Unit:

(a) informațiile conținute în tabloul situațional național al unui stat membru, în măsura în care au fost transmise agenției pentru a fi utilizate în tabloul situațional european și în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;

(b) informațiile colectate de către Irlanda și Regatul Unit, care sunt relevante pentru obiectivele tabloului situațional european și ale tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;

(c) informațiile menționate la articolul 9 alineatul (9).

(3) Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la vreunul dintre acordurile menționate la alineatul (1) nu sunt transmise Irlandei sau Regatului Unit fără aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția sunt obligate să respecte refuzul de a schimba informațiile respective cu Irlanda sau Regatul Unit.

(4) Sunt interzise transmiterea mai departe sau altă comunicare a informațiilor schimbate în temeiul prezentului articol către țări terțe sau alte părți terțe.

(5) Acordurile menționate la alineatul (1) includ dispoziții privind costurile financiare care decurg din participarea Irlandei și a Regatului Unit la punerea în aplicare a acordurilor respective.

Articolul 20

Cooperarea cu țările terțe vecine

(1) În sensul prezentului regulament, statele membre pot face schimb de informații și pot coopera cu una sau mai multe țări terțe vecine. Schimbul de informații și cooperarea respectivă se desfășoară în baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale sau prin intermediul rețelilor regionale instituite în baza acestor

acorduri. Centrele naționale de coordonare ale statelor membre reprezintă punctele de contact pentru schimbul de informații cu țările terțe vecine.

(2) Înainte de încheierea oricărui acord menționat la alineatul (1), statele membre în cauză notifică acordul Comisiei, care verifică dacă prevederile acestuia relevante pentru EUROSUR sunt conforme cu prezentul regulament. După încheierea acordului, statul membru în cauză îl notifică Comisiei care informează Parlamentul European, Consiliul și agenția în acest sens.

(3) Acordurile menționate la alineatul (1) respectă dreptul relevant al Uniunii și dreptul internațional privind drepturile fundamentale și protecția internațională, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția privind statutul refugiaților, mai ales principiul nereturnării.

(4) Orice schimb de date cu caracter personal cu țări terțe în cadrul EUROSUR se limitează strict la ceea ce este absolut necesar în sensul prezentului regulament. Acest schimb se desfășoară în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu Decizia-cadru 2008/977/JAI și cu prevederile naționale relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

(5) Se interzice orice schimb de informații efectuat în temeiul alineatului (1), care furnizează unei țări terțe informații care ar putea fi utilizate pentru a identifica persoane sau grupuri de persoane a căror cerere de acces la protecție internațională se află în curs de examinare sau care sunt expuse unui risc grav de a fi supuse torturii, unui tratament sau unor pedepse inumane sau degradante sau oricărei alte încălcări a drepturilor fundamentale.

(6) Orice schimb de informații efectuat în temeiul alineatului (1) respectă condițiile prevăzute în acordurile bilaterale și multilaterale încheiate cu țările terțe învecinate.

(7) Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la vreunul dintre acordurile menționate la alineatul (1) nu sunt transmise unei țări terțe în temeiul acordului respectiv fără aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția sunt obligate să respecte refuzul de a schimba informațiile respective cu țara terță în cauză.

(8) Sunt interzise transmiterea mai departe sau altă comunicare a informațiilor schimbate în temeiul prezentului articol către alte țări terțe sau părți terțe.

(9) Pentru orice schimb cu țări terțe de informații obținute prin aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere se aplică dreptul și normele care reglementează aceste instrumente, precum și dispozițiile relevante ale Directivei 95/46/CE, ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și ale Deciziei-cadru 2008/977/JAI.

Articolul 21**Manualul**

(1) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, cu agenția și cu orice alt organ, oficiu sau agenție relevantă al Uniunii, pune la dispoziție un manual practic pentru punerea în aplicare și gestionarea EUROSUR (denumit în continuare „manualul”). Manualul respectiv prevede linii directoare de natură tehnică și operațională, recomandări și bune practici, inclusiv privind cooperarea cu țările terțe. Comisia adoptă manualul sub forma unei recomandări.

(2) Comisia poate decide, după consultarea statelor membre și a agenției, să clasifice RESTREINT UE/EU RESTRICTED anumite părți ale manualului, în conformitate cu normele prevăzute de Regulamentul de procedură al Comisiei.

Articolul 22**Monitorizare și evaluare**

(1) În sensul prezentului regulament, agenția și statele membre se asigură că există proceduri de monitorizare a funcționării tehnice și operaționale a EUROSUR în raport cu obiectivul de obținere a unei conștientizări a situației și a unei capacități de reacție adecvate la frontierele externe și cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a principiului nereturnării.

(2) Agenția prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea EUROSUR până la 1 decembrie 2015 și, ulterior, din doi în doi ani.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare generală a EUROSUR până la 1 decembrie 2016 și, ulterior, din patru în patru ani. Evaluarea respectivă include o evaluare a rezultatelor obținute în raport cu obiectivele stabilite, a validității continue a raționamentului de bază, a aplicării prezentului regulament în statele membre și de către agenție și a respectării drepturilor fundamentale și a impactului asupra acestora. Evaluarea include, de asemenea, o evaluare cost-beneficiu. Evaluarea respectivă este însoțită, după caz, de propuneri adecvate de modificare a prezentului regulament.

(4) Statele membre furnizează agenției informațiile necesare pentru elaborarea raportului menționat la alineatul (2).

Agenția furnizează Comisiei informațiile necesare pentru realizarea evaluării menționate la alineatul (3).

Articolul 23**Modificări la Regulamentul (CE) nr. 2007/2004**

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea și funcționarea unui sistem european de supraveghere a frontierelor și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun în vederea schimbului de informații, incluzând interoperabilitatea sistemelor, în special prin instituirea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).”;

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11ca**Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR**

Agenția poate prelucra date cu caracter personal astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, care se aplică în conformitate cu măsurile menționate la articolul 11a din prezentul regulament. În special, prelucrarea unor asemenea date respectă principiile necesității și proporționalității, iar transmiterea mai departe sau alt tip de comunicare a acestor date cu caracter personal prelucrate de agenție către țări terțe sunt interzise.”.

Articolul 24**Intrarea în vigoare și aplicabilitatea**

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în cea de-a douăzecea zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 2 decembrie 2013.

(3) Bulgaria, Estonia, Grecia, Spania, Franța, Croația, Italia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Slovacia și Finlanda instituie un centru național de coordonare în conformitate cu articolul 5 începând cu 2 decembrie 2013.

Celelalte state membre instituie un centru național de coordonare în conformitate cu articolul 5 începând cu 1 decembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

ANEXĂ

Următoarele principii sunt luate în considerare în momentul stabilirii, operării și asigurării funcționării diferitelor componente ale cadrului EUROSUR:

- (a) principiul comunităților de interese: centrele naționale de coordonare și agenția formează comunități specifice de interese pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în cadrul EUROSUR. Comunitățile de interese sunt utilizate pentru organizarea diferitelor centre naționale de coordonare și a agenției în vederea schimbului de informații în scopul obiectivelor, cerințelor și intereselor comune;
 - (b) principiul gestionării coerente și al utilizării unor structuri existente: agenția asigură coerența dintre diferitele componente ale cadrului EUROSUR, inclusiv prin furnizarea de orientări și sprijin centrelor naționale de coordonare și promovarea interoperabilității informațiilor și tehnologiei. În măsura în care este posibil, cadrul EUROSUR utilizează sistemele și capacitățile existente, pentru a optimiza utilizarea bugetului general al Uniunii și a evita dublarea acțiunilor. În acest context, EUROSUR este instituit în deplină compatibilitate cu CISE, astfel contribuind la și beneficiind în același timp de o abordare coordonată și eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru schimbul transsectorial de informații în Uniune;
 - (c) principiul schimbului de informații și al asigurării informațiilor: informațiile puse la dispoziție în cadrul EUROSUR sunt disponibile tuturor centrelor naționale de coordonare și agenției, în afara cazului în care au fost stabilite sau convenite restricții specifice. Centrele naționale de coordonare asigură disponibilitatea, confidențialitatea și integritatea informațiilor care vor face obiectul schimburilor la nivel național, european și internațional. Agenția asigură disponibilitatea, confidențialitatea și integritatea informațiilor care vor face obiectul schimburilor la nivel european și internațional;
 - (d) principiul orientării către servicii și al standardizării: diferitele capacități EUROSUR sunt implementate cu ajutorul unei abordări orientate către servicii. Agenția se asigură că, în măsura în care acest lucru este posibil, cadrul EUROSUR se bazează pe standarde convenite la nivel internațional;
 - (e) principiul flexibilității: organizarea, informarea și tehnologia sunt concepute în așa fel încât să permită părților interesate din cadrul EUROSUR să reacționeze la situațiile în schimbare în mod flexibil și structurat.
-

Declarația Consiliului

Eurosur va contribui la îmbunătățirea protecției migranților și a salvării vieților acestora. Consiliul reamintește că statele membre au competența căutării și salvării pe mare, pe care acestea o exercită în cadrul convențiilor internaționale.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1053/2013 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2013

de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 70,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

fac parte dintr-un spațiu fără controale la frontierele interne. Un astfel de mecanism ar trebui să se bazeze pe o cooperare strânsă între Comisie și statele membre în cauză.

(1) Spațiul Schengen fără controale la frontierele interne se bazează pe aplicarea eficace și eficientă de către statele membre a măsurilor de însoțire în domeniile frontierelor externe, a politicii în materie de vize, a Sistemului de Informații Schengen, a protecției datelor, a cooperării polițienești, a cooperării judiciare în materie penală și a politicilor în materie de droguri.

(2) Prin Decizia Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 ⁽²⁾ [SCH/Com-ex (98) 26 def] (denumită în continuare „Decizia din 16 septembrie 1998”), a fost înființat un comitet permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen. Comitetul permanent a primit mandatul, în primul rând, de a stabili dacă au fost îndeplinite toate condițiile preliminare pentru eliminarea controalelor la frontierele interne cu un stat candidat și, în al doilea rând, de a se asigura că acquis-ul Schengen este aplicat în mod corespunzător de statele care îl pun deja integral în aplicare.

(3) Este necesar un mecanism specific de evaluare și monitorizare pentru a verifica aplicarea acquis-ului Schengen, dată fiind nevoia de a asigura standarde ridicate unitare în aplicarea concretă a acestuia și de a menține un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre care

(4) Programul de la Haga ⁽³⁾ a invitat Comisia să prezinte, de îndată ce va fi finalizată eliminarea controalelor la frontierele interne, o propunere de completare a actualului mecanism de evaluare Schengen cu un mecanism de supraveghere, care să asigure implicarea deplină a experților statelor membre și să includă inspecții neanunțate.

(5) Programul de la Stockholm ⁽⁴⁾ consideră că evaluarea spațiului Schengen va avea în continuare o importanță crucială și că, prin urmare, ar trebui să fie îmbunătățită prin consolidarea rolului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽⁵⁾, în acest domeniu.

(6) Prin urmare, mecanismul de evaluare înființat prin Decizia din 16 septembrie 1998 ar trebui să fie revizuit, iar Decizia din 16 septembrie 1998 ar trebui abrogată.

(7) Experiența acumulată în timpul evaluărilor anterioare demonstrează nevoia de a menține un mecanism de evaluare coerent, care să reglementeze toate domeniile acquis-ului Schengen, cu excepția celor în care există deja un mecanism specific de evaluare în temeiul dreptului Uniunii.

⁽³⁾ JO C 53, 3.3.2005, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁽¹⁾ Avizul din 12 iunie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 138.

- (8) În conformitate cu articolul 70 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre, în colaborare cu Comisia, ar trebui să realizeze o evaluare obiectivă și imparțială a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție. Pentru a fi eficient, un proces corespunzător de evaluare ar trebui să cuprindă acțiuni corespunzătoare ulterioare rapoartelor de evaluare și acțiuni de monitorizare corespunzătoare a acestor rapoarte, acțiuni care ar trebui să fie asigurate de Comisie.
- (9) De asemenea, pentru a spori eficiența mecanismului de evaluare, ar trebui asigurate condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament. În acest scop, unele competențe de punere în aplicare ar trebui să fie conferite Comisiei, și unele Consiliului.
- (10) Competențele de pregătire și de planificare a evaluărilor, precum și cea de a adopta raportul de evaluare, ar trebui conferite Comisiei. O serie de competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽¹⁾. Având în vedere dispozițiile articolului 2 alineatul (2) litera (b) punctul (iii) din regulamentul menționat anterior, pentru adoptarea unor astfel de acte se aplică procedura de examinare.
- (11) Pentru a consolida încrederea reciprocă între statele membre, pentru a le coordona mai bine la nivelul Uniunii și pentru a spori presiunea *inter pares* la nivelul acestora, competența de executare de a adopta recomandările privind acțiuni de remediere vizând abordarea oricăror deficiențe identificate în raportul de evaluare ar trebui conferită Consiliului. O astfel de competență de punere în aplicare reflectă competențele specifice conferite Consiliului în temeiul articolului 70 din TFUE, în domeniul evaluării reciproce a punerii în aplicare a politicilor Uniunii în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție. Aceasta reflectă în mod adecvat scopul unui mecanism de evaluare întemeiat pe această *lex specialis*, și anume, în interiorul acestui spațiu specific și în paralel cu competența generală a Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin intermediul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, acela de a îndeplini o funcție complementară de monitorizare a eficacității punerii în aplicare practice a politicilor Uniunii prin intermediul evaluărilor *inter pares*.
- În plus, o astfel de competență de punere în aplicare conferită Consiliului contribuie la realizarea dorinței exprimate de Consiliul European în cadrul concluziilor sale din 23 și 24 iunie 2011, de a se continua consolidarea cooperării în spațiul Schengen prin sporirea încrederii reciproce între statele membre, acestea fiind responsabile cu garantarea aplicării cu eficacitate a tuturor normelor Schengen, în conformitate cu standardele comune convenite, precum și cu principiile și normele fundamentale. O astfel de competență de executare contribuie, de asemenea, în conformitate cu Concluziile Consiliului din 8 martie 2012, la îmbunătățirea guvernancei spațiului Schengen, prin intermediul unor discuții politice la nivel ministerial referitoare la funcționarea corectă a spațiului Schengen, inclusiv prin intermediul unor astfel de discuții în situații în care rapoartele de evaluare au indicat deficiențe grave. Astfel de discuții, desfășurate în cadrul Comitetului mixt, format din statele membre ale UE și statele asociate spațiului Schengen, ar trebui să permită Consiliului, în limitele competențelor sale, să adopte decizii în vederea asigurării funcționării eficiente a spațiului Schengen. În cele din urmă, conferind o astfel de competență de executare Consiliului, se ține seama în mod adecvat de natura potențial sensibilă din punct de vedere politic a recomandărilor pe care le pot conține acestea și care au adesea efecte asupra competențelor executive și de aplicare a legii de la nivel național.
- (12) Mecanismul de evaluare ar trebui să stabilească norme transparente, eficiente și clare privind metoda aplicabilă evaluărilor, utilizarea experților de înaltă calificare pentru vizitele la fața locului și acțiunile întreprinse în urma constatărilor evaluărilor. În special, metoda ar trebui să prevadă vizite neanunțate la fața locului care să completeze vizitele anunțate la fața locului, în special în ceea ce privește controalele la frontieră și vizele.
- (13) Mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să acopere toate aspectele acquis-ului Schengen. În ceea ce privește chestiunea frontierelor, mecanismul de evaluare și monitorizare ar trebui să acopere atât eficiența controalelor la frontierele externe, cât și absența controalelor la frontierele interne.
- (14) În timpul evaluării și monitorizării, ar trebui să acorde o atenție deosebită respectării drepturilor fundamentale în aplicarea acquis-ului Schengen.
- (15) Evaluarea ar trebui să garanteze că statele membre aplică efectiv normele Schengen, în conformitate cu principiile și normele fundamentale. Prin urmare, mecanismul de evaluare ar trebui să cuprindă întreaga legislație relevantă și activitățile operaționale care contribuie la funcționarea unui spațiu fără controale la frontierele interne.
- (16) În vederea consolidării eficacității și a fiabilității mecanismului de evaluare, ar trebui luată în considerare, în cadrul tuturor evaluărilor, corecta funcționare a autorităților care aplică părți relevante ale acquis-ului Schengen. Acest lucru va spori capacitatea mecanismului de evaluare de a garanta o aplicare eficace a normelor

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Schengen de către statele membre în conformitate cu principiile și normele fundamentale, astfel cum a fost solicitat de către Consiliul European în concluziile sale din 23 și 24 iunie 2011. Acesta va respecta solicitarea Consiliului European exprimată în concluziile sale din 1-2 martie 2012 potrivit căreia mecanismul de evaluare să abordeze funcționarea necesară a instituțiilor implicate în aplicarea acquis-ului Schengen.

- (17) Frontex ar trebui să sprijine punerea în aplicare a mecanismului de evaluare, în special în domeniul analizei riscului referitor la frontierele externe. De asemenea, mecanismul de evaluare ar trebui să poată recurge la expertiza asistenței Frontex pe o bază ad-hoc la efectuarea vizitelor la fața locului la frontierele externe.
- (18) Alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum Oficiul European de Poliție (Europol), înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului ⁽¹⁾ și Eurojust, instituit prin Decizia 2002/187/JAI a Consiliului ⁽²⁾, ar trebui să sprijine, dacă este cazul, punerea în aplicare a mecanismului în domeniile incluse în mandatul acestora. De asemenea, mecanismul de evaluare ar trebui, în cazurile relevante, să se poată baza pe expertiza organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii atunci când furnizează asistență pentru desfășurarea vizitelor la fața locului referitoare la domenii ale acquis-ului Schengen incluse în mandatul lor. De exemplu, acesta ar trebui să fie cazul Autorității Europene pentru Protecția Datelor, în ceea ce privește evaluările referitoare la protecția datelor, în cadrul cărora pot fi implicate, de asemenea, autoritățile naționale de protecție a datelor.
- (19) Statele membre și Comisia ar trebui să se asigure că experții puși la dispoziție pentru vizitele la fața locului au experiența necesară și au urmat cursuri de formare specifice în acest scop, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale. Ar trebui asigurate cursuri de formare corespunzătoare de către organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii, cum ar fi Frontex, și ar trebui puse la dispoziția statelor membre fonduri pentru inițiativele care vizează formări specifice în domeniul evaluării acquis-ului Schengen, prin intermediul instrumentelor financiare existente ale Uniunii și al actelor de dezvoltare a unor astfel de instrumente.
- (20) Având în vedere rolul specific încredințat Parlamentului European și parlamentelor naționale în temeiul ultimei teze a articolului 70 din TFUE, astfel cum se subliniază la articolul 12 litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) referitor la parlamentele naționale, este necesar să se prevadă dispoziții conform cărora Consiliul și Comisia vor informa pe deplin Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la conținutul și rezultatele evaluării. În plus, în cazul în care Comisia ar prezenta o propunere de modificare a

prezentului regulament, Consiliul, în conformitate cu articolul 19 alineatul (7) litera (h) din Regulamentul său de procedură, ar consulta Parlamentul European pentru a ține seama de avizul acestuia, cât mai mult posibil, înainte de a adopta un text final.

- (21) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în dreptul intern.
- (22) Regatul Unit participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii, anexat la TUE și la TFUE, și în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽³⁾.
- (23) Irlanda participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii, anexat la TUE și la TFUE, și în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾.
- (24) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾ care intră în domeniul menționat la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁶⁾ privind anumite modalități de punere în aplicare a acordului menționat.
- (25) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁷⁾ care intră în domeniul menționat la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

⁽²⁾ Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (JO L 63, 6.3.2002, p. 1).

⁽³⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽⁴⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽⁵⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁶⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁷⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁸⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

- (26) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾ care intră în domeniul menționat la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽²⁾.
- (27) Întrucât, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, evaluarea Ciprului va fi deja începută în temeiul Deciziei din 16 septembrie 1998, prezentul regulament nu se va aplica Ciprului până la 1 ianuarie 2016.
- (28) Întrucât verificarea în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile privind Bulgaria și România a fost deja încheiată în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005, verificarea în temeiul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament nu va fi efectuată cu privire la respectivele state membre.
- (29) Cu toate acestea, experți din Cipru, Bulgaria, România și Croația ar trebui să participe la evaluarea tuturor părților acquis-ului Schengen,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie un mecanism de evaluare și monitorizare cu următoarele scopuri:
- (a) verificarea aplicării acquis-ului Schengen în statele membre cărora acesta li se aplică integral, precum și în statele membre cărora, în conformitate cu protocoalele relevante anexate la TUE și la TFUE, acquis-ul Schengen li se aplică parțial;
- (b) verificarea îndeplinirii condițiilor necesare pentru aplicarea tuturor părților relevante ale acquis-ului Schengen în acele state membre în privința cărora nu a fost adoptată o decizie a Consiliului prin care să se declare aplicarea integrală sau parțială a acquis-ului Schengen, cu excepția statelor membre a căror evaluare fusese deja încheiată la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (2) Verificarea menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol nu aduce atingere articolului 23 paragraful al doilea în ceea ce privește statele membre în care procedurile de evaluare au început deja la 26 noiembrie 2013.

⁽¹⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽²⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

- (3) Cu toate acestea, experții din statele membre care, în conformitate cu actul de aderare relevant, nu aplică încă integral acquis-ul Schengen participă la evaluarea tuturor părților acquis-ului Schengen.

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentului regulament, „acquis Schengen” înseamnă dispozițiile integrate în cadrul Uniunii în conformitate cu Protocolul nr. 19 anexat la TUE și la TFUE, precum și actele care se bazează pe acesta sau care au legătură cu acesta.

Articolul 3

Responsabilități

- (1) Statele membre și Comisia răspund în comun de punerea în aplicare a mecanismului de evaluare și monitorizare, astfel cum se precizează în prezentul regulament, cu sprijinul organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen.
- (2) Comisia are un rol de coordonare globală în legătură cu stabilirea programelor anuale și multianuale de evaluare, elaborarea chestionarului și stabilirea calendarului vizitelor, desfășurarea vizitelor și elaborarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor. De asemenea, aceasta asigură acțiunile ulterioare și monitorizarea rapoartelor de evaluare și a recomandărilor în conformitate cu articolul 16.

- (3) Statele membre și Comisia cooperează pe deplin pe parcursul tuturor etapelor evaluărilor în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4

Evaluări

- (1) Evaluările pot avea ca obiect toate aspectele acquis-ului Schengen, inclusiv aplicarea eficace și eficientă de către statele membre a măsurilor de însoțire în domeniul frontierelor externe, al politicii în materie de vize, al Sistemului de Informații Schengen, al protecției datelor, al cooperării polițienești, al cooperării judiciare în materie penală, precum și absența controalelor la frontierele interne. În cadrul tuturor evaluărilor, ar trebui să se țină seama de funcționarea autorităților care aplică părțile relevante ale acquis-ului Schengen, după cum se menționează la prezentul alineat.
- (2) Evaluările pot consta în chestionare și în vizite la fața locului, care pot fi anunțate sau neanunțate. Vizitele la fața locului anunțate sunt precedate de un chestionar. În funcție de necesități, vizitele la fața locului și chestionarele pot fi utilizate independent sau împreună la evaluarea anumitor state membre și/sau a unor domenii specifice.
- (3) Atât chestionarele, cât și vizitele la fața locului pot fi completate de prezentări efectuate de statul membru evaluat cu privire la domeniul care face obiectul evaluării.

*Articolul 5***Programul multianual de evaluare**

(1) Un program multianual de evaluare care vizează o perioadă de cinci ani este stabilit de către Comisie, după caz, după consultarea Frontex și a Europol, cu cel puțin șase luni înainte de începerea următoarei perioade de cinci ani. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Comisia transmite programul multianual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

(2) Fiecare stat membru este evaluat pe parcursul fiecărei perioade de cinci ani care face obiectul unui program multianual de evaluare. Programul multianual de evaluare prevede ordinea în care statele membre vor fi evaluate în fiecare an. Ordinea în care vor fi evaluate statele membre ia în considerare timpul scurs de la evaluarea anterioară și echilibrul dintre diversele părți ale acquis-ului Schengen care urmează să fie evaluate.

(3) Programul multianual de evaluare poate fi adaptat, dacă este cazul, în conformitate cu procedura menționată la alineatul (1).

(4) Programul multianual de evaluare poate face trimitere la evaluări tematice, după cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) litera (b).

(5) Primul program multianual de evaluare se stabilește până la 27 mai 2014. Data de începere a programului respectiv este 27 noiembrie 2014, iar data de finalizare este 31 decembrie 2019.

*Articolul 6***Programul anual de evaluare**

(1) Comisia instituie un program anual de evaluare, cel târziu până la data de 31 octombrie a anului precedent celui la care se referă programul, ținând seama în special de analiza riscului furnizată de Frontex în conformitate cu articolul 7 și, după caz, de informațiile furnizate de Europol și de alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, în special în conformitate cu articolul 8.

Programul anual de evaluare include propuneri pentru evaluarea:

(a) aplicării acquis-ului Schengen sau a unor părți ale acestuia de către un stat membru, astfel cum se precizează în programul multianual de evaluare; și

(b) după caz, a aplicării unor părți specifice ale acquis-ului Schengen în mai multe state membre (evaluări tematice).

(2) Comisia instituie, prin intermediul actelor de punere în aplicare, prima secțiune a programului anual de evaluare, care include un calendar provizoriu al vizitelor la fața locului. Secțiunea respectivă enumeră statele membre care urmează să fie evaluate în anul următor, în conformitate cu programul multianual de evaluare, domeniile care urmează să fie evaluate și vizitele la fața locului. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Comisia transmite programul anual de evaluare Parlamentului European și Consiliului.

(3) Comisia redactează și adoptă a doua secțiune a programului anual de evaluare. Secțiunea respectivă enumeră vizitele la fața locului neanunțate care urmează să fie efectuate în anul următor. Aceasta este considerată confidențială și nu se comunică.

(4) Programul anual de evaluare poate fi adaptat, dacă este cazul, în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) Primul program multianual de evaluare se stabilește până la 27 mai 2014. Data de începere a programului respectiv este 27 noiembrie 2014, iar data de finalizare este 31 decembrie 2014.

*Articolul 7***Analiza riscului realizată de Frontex**

(1) Până la 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Comisiei și statelor membre o analiză a riscului, în conformitate cu mandatul său. O astfel de analiză a riscului ia în considerare, printre altele, imigrația ilegală și schimbările semnificative din mediul operațional de la frontierele externe și include recomandări privind prioritățile pentru evaluările din anul următor. Recomandările se referă la secțiuni specifice ale frontierelor externe și la puncte specifice de trecere a frontierei care urmează să fie evaluate în anul următor în cadrul programului multianual de evaluare. Comisia transmite analiza riscului fără întârziere Parlamentului European și Consiliului.

(2) Până la 31 august a fiecărui an, Frontex prezintă Comisiei o analiză a riscului separată, distinctă de cea menționată la alineatul (1), care include recomandări privind prioritățile evaluărilor care urmează să se desfășoare sub forma unor vizite neanunțate la fața locului în anul următor, independent de ordinea statelor membre care urmează să fie evaluate în fiecare an, potrivit programului multianual de evaluare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2). Recomandările respective pot viza orice regiune sau domeniu specific și conțin o listă de cel puțin 10 secțiuni specifice ale frontierelor externe și cel puțin 10 puncte specifice de trecere a frontierei. În orice moment, Comisia poate solicita agenției Frontex să îi prezinte o analiză a riscului care să cuprindă recomandări pentru evaluările care urmează să se desfășoare sub forma unor vizite neanunțate la fața locului.

(3) Analizele riscului menționate la alineatele (1) și (2), care urmează să fie furnizate de Frontex, se transmit pentru prima dată Comisiei cel târziu la 27 februarie 2014.

Articolul 8

Analiza riscului realizată de organele, oficiile și agențiile Uniunii, altele decât Frontex

Comisia solicită, după caz, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, altele decât Frontex, implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen, să efectueze o analiză a riscului, inclusiv cu privire la corupție și criminalitatea organizată, în măsura în care acestea din urmă pot submina aplicarea acquis-ului Schengen de către statele membre. O astfel de analiză ar putea fi utilizată la pregătirea programelor anuale de evaluare.

Articolul 9

Chestionarul

(1) Comisia, prin intermediul actelor de punere în aplicare, stabilește și actualizează un chestionar standard în strânsă cooperare cu statele membre. Frontex și Europol pot fi consultate cu privire la proiectul de chestionar standard. Chestionarul standard se referă la legislația relevantă, recomandările convenite de comun acord și cele mai bune practici, în special după cum se prevede în cataloagele Schengen, precum și la mijloacele organizaționale și tehnice disponibile pentru punerea în aplicare a acquis-ului Schengen și la datele statistice disponibile pentru fiecare domeniu al evaluării. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) Până la 1 iulie a fiecărui an, Comisia transmite chestionarul standard acelor state membre care urmează să fie evaluate în anul următor. Statele membre transmit Comisiei răspunsurile la chestionar în termen de opt săptămâni de la comunicarea acestuia. Comisia pune răspunsurile la dispoziția celorlalte state membre și informează Parlamentul European cu privire la acestea. În cazul în care Parlamentul European solicită acest lucru, în special ca urmare a gravității chestiunii, de la caz la caz și în conformitate cu normele aplicabile relațiilor dintre Parlamentul European și Comisie, Comisia informează de asemenea Parlamentul European cu privire la conținutul unui anumit răspuns.

Articolul 10

Echipele responsabile de vizitele la fața locului

(1) Echipele responsabile de vizitele la fața locului (denumite în continuare „echipe de la fața locului”) sunt formate din experți desemnați de statele membre și din reprezentanți ai Comisiei.

(2) Comisia invită statele membre să desemneze experți disponibili pentru a participa la respectivele vizite la fața locului, indicând domeniul de competență al acestora.

În cazul vizitelor anunțate la fața locului, Comisia invită statele membre, cu cel puțin trei luni înainte de data la care este programată începerea vizitei la fața locului, să desemneze experții. Statele membre desemnează experții în termen de două săptămâni de la primirea invitației.

În cazul vizitelor neanunțate la fața locului, Comisia invită statele membre, cu cel puțin două săptămâni înainte de data la care este programată începerea vizitei la fața locului, să desemneze experții. Statele membre desemnează experții în termen de 72 de ore de la primirea invitației.

(3) Numărul maxim al reprezentanților Comisiei care participă la vizitele de evaluare la fața locului este de două persoane. Numărul maxim al experților statelor membre care participă la vizitele anunțate la fața locului este de opt persoane și de șase persoane pentru vizitele la fața locului neanunțate.

În cazul în care numărul de experți desemnați de statele membre depășește numărul maxim relevant menționat la primul paragraf, Comisia, după consultarea statului membru vizat, numește membrii echipei pe baza echilibrului geografic și a competențelor experților.

(4) Experții statelor membre nu pot participa la o misiune de evaluare care include o vizită la fața locului în statul membru în care sunt angajați.

(5) Comisia poate invita Frontex, Europol sau alte organe, oficii sau agenții ale Uniunii implicate în punerea în aplicare a acquis-ului Schengen să desemneze un reprezentant pentru a participa, în calitate de observator, la o vizită la fața locului referitoare la un domeniu care face obiectul mandatului lor.

(6) Experții lider ai unei echipe de la fața locului sunt un reprezentant al Comisiei și un expert dintr-un stat membru, care sunt numiți de comun acord de către membrii echipei respective, cât mai curând posibil după formarea echipei. Experții lider sunt numiți în timp util înainte de stabilirea programului detaliat menționat la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 11

Echipele responsabile de evaluările pe baza unui chestionar

(1) În cazul utilizării unui chestionar în mod independent, cu alte cuvinte fără ca acesta să fie urmat de o vizită la fața locului după cum se menționează la articolul 4 alineatul (2), echipa responsabilă de evaluarea răspunsurilor la chestionar (denumită în continuare „echipa chestionarului”) este formată din experți din statele membre și din reprezentanți ai Comisiei.

(2) Cu ocazia trimiterii chestionarului statelor membre care urmează să fie evaluate, Comisia invită statele membre să desemneze experți disponibili pentru a participa la evaluare, indicând domeniul de competență al acestora. Statele membre desemnează experții în termen de două săptămâni de la primirea invitației. Experții sunt desemnați în conformitate cu articolul 10 alineatele (3) și (4).

Articolul 12

Experți

Experții care participă la evaluări dețin calificările corespunzătoare, inclusiv cunoștințe teoretice solide și experiență practică în domeniile vizate de mecanismul de evaluare, precum și cunoștințe temeinice privind principiile, procedurile și tehnicile de evaluare, și sunt în măsură să comunice eficient într-o limbă comună. În acest sens, statele membre și Comisia, în cooperare cu organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii, se asigură că experții beneficiază de formare adecvată, inclusiv cu privire la respectarea drepturilor fundamentale.

Articolul 13

Efectuarea vizitelor la fața locului

(1) Echipele de la fața locului desfășoară toate activitățile de pregătire necesare pentru a asigura eficiența, acuratețea și coerența vizitelor respective.

(2) Programul detaliat pentru vizitele la fața locului anunțate se stabilește de Comisie în strânsă cooperare cu experții lider și cu statul membru vizat. Statele membre sunt informate cu privire la programul menționat. Programul detaliat pentru vizitele la fața locului neanunțate se stabilește de Comisie.

Statul membru vizat este consultat și informat cu privire la calendarul și programul detaliat:

(a) cu cel puțin șase săptămâni înainte de data la care este programată o vizită la fața locului anunțată;

(b) cu cel puțin 24 de ore înainte de data la care are loc o vizită la fața locului neanunțată.

Vizitele la fața locului neanunțate la frontierele interne se desfășoară fără notificarea prealabilă a statului membru (statelor membre) vizat(e). Comisia stabilește, în strânsă cooperare cu statele membre, orientări generale privind aspectele practice de desfășurare a acestor vizite.

(3) Membrii echipei de la fața locului dețin documente de identificare care îi autorizează să desfășoare o astfel de vizită, în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Statul membru evaluat care urmează să fie evaluat se asigură că echipa de la fața locului poate să își exercite mandatul de a verifica activitățile aferente domeniilor care vor

fi evaluate. Acesta se asigură, în special, că echipa de la fața locului poate aborda în mod direct persoanele relevante și că are acces la toate zonele, sediile și documentele necesare pentru evaluare.

(5) Statul membru care urmează să fie evaluat asistă echipa de la fața locului, prin orice mijloace în cadrul competențelor sale juridice, în îndeplinirea misiunii sale.

(6) În cazul vizitelor la fața locului anunțate, Comisia transmite în prealabil numele experților din echipa de la fața locului statului membru care urmează să fie evaluat. Statul membru respectiv desemnează un punct de contact pentru luarea măsurilor practice privind vizita la fața locului.

(7) Comisia și statele membre sunt responsabile de luarea măsurilor necesare pentru transportul către și din statul (statele) membru (membre) care urmează să fie evaluat (evaluate) pentru experții proprii care participă la echipa de la fața locului. Costurile de deplasare și cazare ale experților care participă la vizitele la fața locului sunt rambursate de către Comisie.

Statul (statele) membru (membre) care urmează să fie evaluat(e) este (sunt) responsabil(e) de luarea măsurilor necesare pentru cazare și pentru asigurarea transportului necesar la fața locului. În cazul vizitelor la fața locului neanunțate, Comisia facilitează măsurile necesare pentru cazarea experților.

Articolul 14

Rapoarte de evaluare

(1) După fiecare evaluare, se întocmește un raport de evaluare. Raportul de evaluare se bazează pe constatările vizitei la fața locului și pe chestionar, după caz. În cazul vizitelor la fața locului, raportul de evaluare este întocmit de echipa de la fața locului în timpul vizitei.

Experții statelor membre și reprezentanții Comisiei își asumă responsabilitatea generală pentru redactarea raportului de evaluare și pentru asigurarea integrității și a calității acestuia. În caz de dezacord, echipa de la fața locului sau echipa chestionarului, după caz, depune toate eforturile pentru a ajunge la un compromis.

(2) Raportul de evaluare analizează aspectele calitative, cantitative, operaționale, administrative și organizaționale, după caz, și enumeră orice deficiențe constatate în timpul evaluării.

(3) Constatările raportului de evaluare sunt clasate în una din următoarele evaluări:

(a) conform;

(b) conform, dar necesită îmbunătățiri;

(c) neconform.

(4) Comisia comunică proiectul de raport de evaluare statului membru evaluat în termen de șase săptămâni de la efectuarea vizitei la fața locului sau de la primirea răspunsului la chestionar, după caz. Statul membru evaluat își prezintă observațiile cu privire la proiectul de raport de evaluare în termen de două săptămâni de la primirea acestuia. La solicitarea statului membru evaluat, se organizează o reuniune pe tema redactării raportului. Observațiile statului membru evaluat pot fi reflectate în proiectul de raport de evaluare.

(5) Proiectul de raport de evaluare și comentariile statului membru evaluat cu privire la acesta se transmit de Comisie celorlalte state membre care sunt invitate să facă observații cu privire la răspunsul la chestionar, la proiectul de raport de evaluare și la observațiile statului membru evaluat.

Pe această bază, Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, raportul de evaluare, dacă este necesar după efectuarea modificărilor relevante la proiectul de raport de evaluare. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European.

Articolul 15

Recomandări

(1) Atunci când elaborează raportul de evaluare și ținând seama de constatările și de evaluările cuprinse în raportul de evaluare respectiv, experții statelor membre și reprezentanții Comisiei elaborează recomandări privind acțiuni de remediere vizând abordarea oricăror deficiențe identificate în timpul evaluării, oferind indicații referitoare la prioritățile în ceea ce privește punerea lor în aplicare, precum și, după caz, exemple de bune practici.

(2) Comisia transmite Consiliului o propunere în vederea adoptării recomandărilor menționate la alineatul (1).

(3) Consiliul adoptă recomandările menționate la alineatul (1) și le transmite Parlamentului European și parlamentelor naționale.

Articolul 16

Acțiuni ulterioare și monitorizare

(1) În termen de trei luni de la adoptarea recomandărilor menționate la articolul 15, statul membru evaluat transmite Comisiei și Consiliului un plan de acțiune privind remedierea oricăror deficiențe identificate în raportul de evaluare. În cazul în care recomandările concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile, statul membru respectiv transmite planul său de acțiune în termen de o lună de la adoptarea recomandărilor respective. Comisia transmite acest plan de acțiune Parlamentului European.

(2) După consultarea echipei de la fața locului sau a echipei chestionarului, după caz, Comisia prezintă Consiliului evaluarea sa cu privire la caracterul adecvat al planului de acțiune, în termen de o lună de la primirea planului de acțiune din partea statului membru evaluat. Celelalte state membre sunt invitate să facă observații privind planul de acțiune.

(3) Statul membru evaluat prezintă Comisiei un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune în termen de șase luni de la adoptarea recomandării și continuă apoi să prezinte un raport o dată la trei luni, până la punerea în aplicare integrală a planului de acțiune.

(4) Fără a aduce atingere perioadei de șase luni prevăzute pentru prezentarea raportului privind punerea în aplicare a planului de acțiune menționat la alineatul (3), în cazul în care recomandările concluzionează că statul membru evaluat își neglijează în mod grav obligațiile, statul membru respectiv prezintă un raport privind punerea în aplicare a planului său de acțiune în termen de trei luni de la adoptarea recomandărilor.

(5) În funcție de gravitatea deficiențelor identificate și de măsurile luate pentru remedierea acestora, Comisia poate programa noi vizite anunțate la fața locului pentru a verifica punerea în aplicare a planului de acțiune. Comisia invită cel puțin patru experți care au participat la vizita la fața locului să participe la noua vizită. Comisia poate invita observatori pentru a participa la noua vizită. Comisia stabilește programul pentru noua vizită. Statul membru evaluat este notificat cu privire la program cu cel puțin o lună înainte de data la care este programată noua vizită. De asemenea, Comisia poate de asemenea programa noi vizite neanunțate la fața locului.

(6) Comisia informează în mod periodic Parlamentul European și Consiliul cu privire la punerea în aplicare a planurilor de acțiune sau a măsurilor de îmbunătățire menționate la prezentul articol.

(7) În cazul în care o vizită la fața locului evidențiază o deficiență gravă, considerată a reprezenta o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne, Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea Parlamentului European sau a unui stat membru, informează Parlamentul European și Consiliul în cel mai scurt timp de la vizita respectivă.

(8) În cazul în care s-a constatat că statul membru este conform, însă recomandările conțin indicații privind posibile îmbunătățiri viitoare, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (b), statul membru evaluat prezintă Comisiei propria evaluare privind o posibilă punere în aplicare a indicațiilor respective în termen de șase luni de la adoptarea recomandărilor.

*Articolul 17***Informații sensibile**

Membrii echipelor de la fața locului și ai echipelor chestionarului consideră ca fiind confidențială orice informație pe care o obțin în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor. Rapoartele de evaluare întocmite ulterior efectuării vizitelor la fața locului se clasifică drept documente EU RESTRICTED/RESTREINT UE, în conformitate cu normele de securitate aplicabile. Clasificarea nu împiedică punerea informațiilor la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și manipularea informațiilor și documentelor transmise Parlamentului European în conformitate cu prezentul regulament respectă normele privind transmiterea și manipularea informațiilor clasificate aplicabile între Parlamentul European și Comisie. Comisia, după consultarea statului membru în cauză, hotărăște asupra părții din raportul de evaluare care poate fi făcută publică.

*Articolul 18***Condițiile de participare a Regatului Unit și a Irlandei**

(1) Experții din Regatul Unit și din Irlanda participă numai la evaluarea părții acquis-ului Schengen la care statele membre respective au fost autorizate să participe.

(2) Evaluările, astfel cum sunt descrise la articolul 4 alineatul (1), acoperă numai aplicarea eficace și eficientă de către Regatul Unit și Irlanda a părții acquis-ului Schengen la care statele membre respective au fost autorizate să participe.

(3) Regatul Unit și Irlanda participă numai la adoptarea recomandărilor de către Consiliu, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (3), în ceea ce privește partea acquis-ului Schengen la care statele membre respective au fost autorizate să participe.

*Articolul 19***Informarea parlamentelor naționale**

Comisia informează parlamentele naționale cu privire la conținutul și rezultatele evaluării.

*Articolul 20***Raportul către Parlamentul European și Consiliu**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cuprinzător privind evaluările efectuate în temeiul prezentului regulament. Raportul respectiv este făcut public și conține informații privind evaluările efectuate în anul anterior, concluziile desprinse în urma fiecărei evaluări și stadiul

acțiunilor de remediere. Comisia transmite raportul respectiv parlamentelor naționale.

*Articolul 21***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 22***Reexaminare**

Comisia reexaminează funcționarea prezentului regulament și prezintă un raport Consiliului în termen de șase luni de la adoptarea tuturor rapoartelor privind evaluările vizate de primul program multianual de evaluare menționat la articolul 5 alineatul (5). Reexaminarea vizează toate elementele prezentului regulament, inclusiv funcționarea procedurilor de adoptare a actelor în temeiul mecanismului. Comisia transmite raportul Parlamentului European.

*Articolul 23***Dispoziții tranzitorii și abrogare**

Fără a aduce atingere celui de al doilea și celui de al treilea paragraf de la prezentul articol, Decizia din 16 septembrie 1998 se abrogă cu efect de la 26 noiembrie 2013.

Partea I din decizia menționată la primul paragraf continuă să se aplice până la 1 ianuarie 2016 cu privire la procedurile de evaluare ale statelor membre care au început deja la 26 noiembrie 2013.

Partea II din decizia menționată la primul paragraf continuă să se aplice până la 27 noiembrie 2014 cu privire la procedurile de evaluare ale statelor membre care au început deja la 26 noiembrie 2013.

*Articolul 24***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Luxemburg, 7 octombrie 2013.

Pentru Consiliu

Președintele

J. BERNATONIS

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

Parlamentul European, Consiliul și Comisia salută adoptarea regulamentului de modificare a Codului frontierelor Schengen pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale și a regulamentului privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis*-ului Schengen și consideră că aceste mecanisme noi constituie un răspuns adecvat la solicitarea formulată de Consiliul European în concluziile sale din 24 iunie 2011 referitoare la consolidarea cooperării și a încrederii reciproce între statele membre din spațiul Schengen și la un mecanism de monitorizare și evaluare eficace și fiabil pentru a garanta asigurarea respectării unor norme comune și consolidarea, adaptarea și dezvoltarea criteriilor bazate pe *acquis*-ul UE, reamintind în același timp faptul că frontierele externe ale Europei trebuie gestionate în mod eficace și coerent, pe baza responsabilității comune, a solidarității și a unei cooperări practice.

Acestea afirmă că această modificare a Codului frontierelor Schengen va consolida coordonarea și cooperarea la nivelul Uniunii oferind, pe de o parte, criterii pentru orice reintroducere a controalelor la frontiere de către statele membre și, pe de altă parte, un mecanism la nivelul UE pentru a răspunde unor situații cu adevărat critice în care funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne este periclitată.

Cele trei instituții subliniază că acest mecanism de evaluare nou este un mecanism la nivelul UE, care va acoperi toate aspectele *acquis*-ului Schengen și care va implica experți din partea statelor membre, a Comisiei și a agențiilor UE competente.

Acestea înțeleg că orice propunere viitoare din partea Comisiei de modificare a acestui mecanism de evaluare va fi transmisă spre consultare Parlamentului European, pentru a ține seama de avizul acestuia, în cea mai mare măsură posibilă, înainte de adoptarea textului final.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO